

Novembre 2008
Número 337

Delta

LLOBREGAT
FUNDAT L'ANY 1977

2€

EL PERIÒDIC INDEPENDENT DEL PRAT

A young boy with dark hair, wearing a dark blue sweater with red and white stripes on the sleeves, is sitting in a black wheelchair. He is looking out of a window with a view of a building and trees. The wheelchair is positioned in the foreground, and the boy is looking towards the right side of the frame. The background shows a building with a window and some trees outside.

Altres mobilitats

Desallotjada una vivenda del carrer Jaume Casanovas afectada per les obres de plaça Catalunya

GRUPRAT S.A.

GRUAS TORRE PLUMA ABATIBLE

NOVEDAD!!

0
2
3
7
0
9
0
1

Obra: Sant Cugat (BCN)

FUNCIONABILIDAD:

Obra: Colegio (BCN)

Se instalan para evitar que las cargas sobrevuelen por encima de la línea de corriente y del colegio. El gruísta sube y baja la pluma cuando lo considere, y luego trabaja normalmente

FORUM & ASSESSORIA

Legal i econòmic

Baltasar grup assessor

MANUEL NAVARRETE ADVOCAT

Av. Verge de Montserrat, 132 - 1º 4ª - 08820 El Prat de Llobregat
Tel. 93.478.56.34 Fax. 93.379.79.97 - navarrete@forumlegalyeconomico.com

Sí, podem

Les campanyes de publicitat institucional engegades cada cert temps per les administracions de tots els nivells -des de la local fins l'estatal- i també per algunes empreses privades amb certa consciència social, proclamen grans avenços en la integració de les persones discapacitades en la societat. Però quan s'escolten els testimonis dels discapacitats -i de les seves famílies, sobre tot en el cas dels psíquics-, hom se n'adona que encara queden moltes barreres i que la major part dels esforços i recursos per a superar-les recauen en els propis afectats.

Centrant la mirada al Prat i en les persones amb discapacitat física, l'Administració local ha dut a terme millores notables en els darrers anys en l'àmbit de l'accessibilitat viària. Obres tan simples com rebaixar les vorades dels passos de vianants suposen, per a una persona en cadira de rodes, la diferència entre continuar la marxa o haver de buscar "rutes alternatives" en els seus desplaçaments diaris. Encara, però, queda lluny l'estandarització d'aquesta accessibilitat a tots els mitjans de transport, als comerços i altres establiments d'accés públic, a moltes empreses. Però aquesta adaptació "material" dels espais ha d'anar precedida d'una adaptació de la nostra mentalitat, que en molt casos encara aïlla, tot i que sigui inconscientment, aquests col·lectius.

En el cas dels discapacitats psíquics, el problema es complica perquè en la majoria de casos són els seus familiars qui han de pensar, parlar i actuar per ells. També en aquest cas l'excés de voluntat és proporcional a la manca de recursos. Amb un criteri més que encertat, sobretot en el context de la nostra ciutat, aquests pares reclamen per exemple que les antigues masies es transformin en centres lúdics o en granges-escola per a nens amb discapacitat psíquica, en comptes de projectar-hi museus o centres d'interpretació que de vegades interpreten realitats llunyanes als problemes quotidians.

El "sí, podem" s'ha convertit recentment en una de les frases que passarà a la història. És aplicable a molts àmbits. Les persones que pateixen discapacitats i els seus familiars tenen clar que amb recursos i voluntat, algun dia podran gaudir plenament del seu lloc legítim a la societat.

Delta

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.
Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 · periodicedelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL Director: Josep Maria Canalias
President Director Adjunt: Vicenç Tierra · Cap de redacció: Javier Martínez
Alfredo García · La crònica de la ciutat i cultura: Neus Macias, Mariano
Vice-President Martínez, Sergi Olivera, Imanol Crespo, Sergi Falcó · Esports:
Josep Maria Canalias Toni Espigares, José David Muñoz, Manolo Gol, Lalo González,
Secretari Esteban González, Jaume Vilà, Miriam Roures · Fotos: Aurelio
Pere Manuel Azuara Poyato, Joaquim Torrent
President d'Honor Publicitat: Marta Raventós
Jaume Monés Maquetació: Rúbrica Editorial

(E) ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal
MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977
Tallers gràfics de Rúbrica
Frederic Soler, 81-83 · El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats.
La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial
Fotografia portada: Javier Martínez · Quim Torrents

EL TEMA

5 La difícil situació dels discapacitats al Prat

L'ENTREVISTA

7 Antonio Gallego, regidor del PP al Prat, i Diputat del PP al Congrés dels Diputats

LA POLÍTICA

12 Les ordenances fiscals premien l'inici d'activitats econòmiques

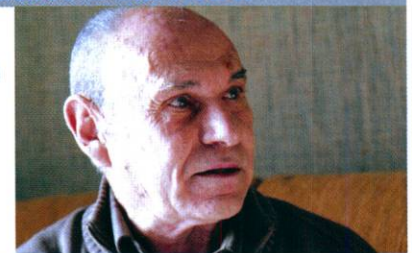
LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

17 Dessallotjada una vivenda afectada per les obres de plaça Catalunya

LA GENT D'EL PRAT

27 Joan Vilà, un tenista de vocació que ara escriu llibres

LA CULTURA

32 David Escrig, de l'Associació d'Amics del Còmic del Prat

ELS ESPORTS

41 Continuen sense solució les deficiències a l'Estruch

restaurant FESTES tapes CONCERTS...

OCCI I DIVERSIÓ!!

+info: www.circuitprat.com tf. 933790257

L'Ortosa

CASINO

Viking

Moda infantil · Puericultura · Ulleneria

Römer

nurse

JANE

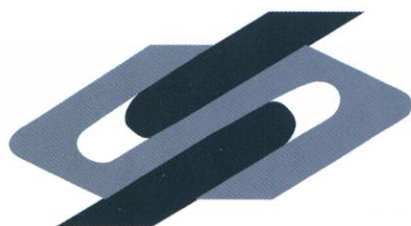
Britax

Totes aquestes marques les pots trobar a la teva botiga Viking

Avgda. Verge de Montserrat, 161 · Telf. 93 478 51 44 · El Prat de Llobregat

*Plegat fàcil i
ergonòmic,
completament
equipats*

SUEPRAT

Subministraments elèctrics

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANARIA

OSRAM • SIEMENS • SIMON

ENS POTS TROBAR A

C./ Ribes de Fresser, 7

Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42

08820 El Prat de Llobregat

C./ Consell de Cent, 245

Telf. 93 451 59 52

08011 Barcelona

C./ Bisbe Perelló, 6

Telf. 93 804 25 54

08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C./ Castella, 38

08820 El Prat de Llobregat

Y sin embargo, se mueven

J. MARTÍNEZ / Éste no es un reportaje sobre entidades o siglas, sino sobre personas luchadoras, que se mueven pese a tener bastantes elementos en

contra. Tener un hijo con discapacidad psíquica o estar atado a una silla de ruedas y no tirar la toalla suponen un mérito añadido en una sociedad

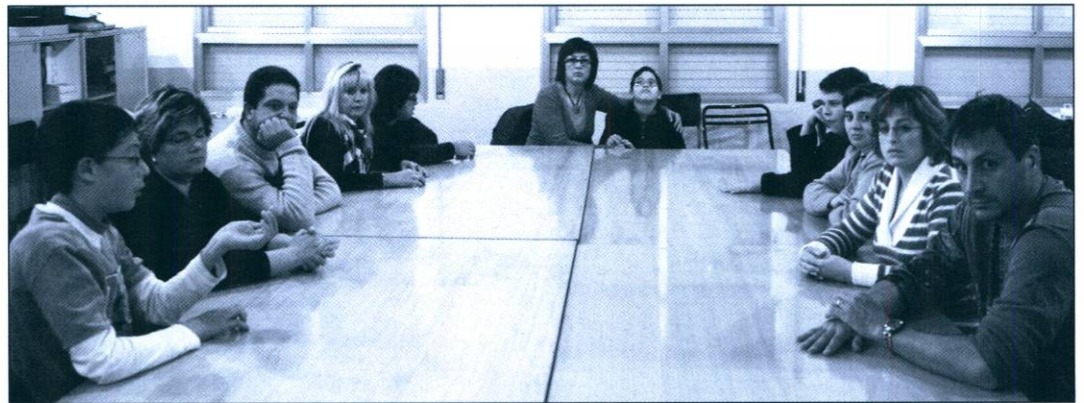
que, pese a la expresión políticamente correcta de la "integración", todavía aísla a estos colectivos en el marco laboral, educativo y económico.

Darle voz al caos de una mente

Los discapacitados psíquicos tienen la desventaja añadida de que, en la mayoría de los casos, han de ser otros los que se organicen, los que luchen y los que expliquen en tercera persona –y muchas veces interpreten con gran dosis de imaginación– el mundo que viven a diario. Esa responsabilidad recae directamente en sus padres y familiares directos.

Colegios especiales como Can Rigol cubren afortunadamente las necesidades de desarrollo educativo de los niños y adolescentes con discapacidad psíquica, al tiempo que permiten que durante la jornada escolar sus padres puedan seguir desarrollando una vida relativamente normal. Pero en los períodos de vacaciones escolares, la situación cambia drásticamente. "A estos niños no se les puede frenar la actividad de todo el año; no pueden quedar inactivos en verano, porque entonces pierden todo lo que han desarrollado durante el curso". Son palabras de Ana Fernández, cuyo hijo, Iván, padece un trastorno psíquico con rasgos de conducta autista –un objeto de lo más común para nosotros, como es un *tupperware* de plástico, es para Iván uno de los ejes de su mundo, inconcebible para él si no tiene ese pequeño utensilio entre sus manos–.

Ana preside la asociación Disprat-Lleure, que cuenta con unos cincuenta miembros, entre padres y asociados. La asociación fue creada en 2006 precisamente para cubrir esas épocas vacacionales en que el ocio deja de ser sólo ocio y se convierte en auténtica terapia

Algunos de los padres que integran Disprat-Lleure

para sus hijos. Pero ese valor añadido que los *esplais* y otras actividades tienen para los niños con minusvalía psíquica se traduce también en un mayor coste económico. "Mientras que en un *esplai* convencional encuentras una proporción de un monitor por

"Es muy fácil hablar de integración, pero no con niños con trastornos psicóticos"

cada 10 niños, en nuestro caso a veces se necesita un monitor por cada tres, dos o incluso por cada niño. Por eso, mientras que al resto de niños una semana de *esplai* les cuesta unos 90 euros por semana, a nosotros nos cuesta unos 220", explica Pere Montegudo, marido de Ana.

Actividades costosas

Ahora que nos ha dado por interpretar todo en clave económica, ahí va un presupuesto: 62.000 euros anuales. Es lo que necesitan los padres de Disprat-Lleure para costear los *esplais* de verano, Semana Santa, Navidad y las actividades de los sábados (talleres diversos en Can Rigol y salidas de los niños por las tardes, acompañados de

monitores). Gracias al convenio firmado con el ayuntamiento, reciben 5.500 euros anuales. Sumados a los que reciben de otras subvenciones públicas, llegan a duras penas a reunir 12.500 euros anuales.

Nuestra discapacidad es "poco mediática", comenta Pere. "Hasta que no nos movimos, nadie se ocupaba de este problema. Actualmente, todavía nos encontramos con muchas dificultades para acceder a más ayudas", explica.

La necesidad y la falta de recursos pueden convertir hacer de alguien un maestro del *márqueting*. La constancia de Pere ha llevado ha disparado la repercusión mediática de Disprat-Lleure gracias a los personajes famosos que han prestado su colaboración para uno de los proyectos estrella de la asociación: el calendario. A golpe de teléfono y e-mail, Pere logró contactar con personajes de renombre como el periodista Alfonso Arús, las cantantes Nina, Lucrecia y Roser (esta última incluso donó a Disprat un premio obtenido en un concurso de TV3), los ex deportistas Nacho Solozábal y Sergi Bruguera, el peluquero Lluís Llongueras... Junto a sus hijos, protagonizaron las fotografías del calendario que la asociación elaboró para 2008. Para el próximo 2009, la experiencia se repite

con nuevos personajes que, de momento, mantienen en la incógnita. "Esperamos que vuelva a ser un éxito y que la gente se solidarice con nuestro objetivo", expresa Ana.

Todos estos padres y madres han tenido que recibir asistencia psicológica en algún momento de sus vidas. Lo de "llevarlo normal" es una utopía. "Aunque lo intentes, ves que cuando estás en un cine o en un restaurante se ponen a gritar sin motivo aparente y te tienes que acabar marchando", dice Asunción. Su hijo, Oriol, tiene 17 años y enciende y apaga a ratos una pequeña radio con altavoz. Lo que suene en cada momento de su *zapping* particular es lo de menos para él. "Tienen la mente como un libro en blanco. Hay que enseñarles a señalar... a todo. Hasta lo que es evidente para los bebés, para ellos no lo es", explica. La cercanía de la mayoría de edad añade otra necesidad: incapacitarlos legalmente. Si un disminuido psíquico grave mayor de 18 años no figura legalmente como "incapacitado", su firma en un contrato de telefonía, en una renuncia a una herencia o en cualquier otra situación engañosa que una persona con pocos escrúpulos sea capaz de concebir podría ser tan válida como la de una persona con plenas facultades mentales.

Incertidumbres

Roxana explica con ejemplos el nudo en el estómago que sufren la mayor parte del tiempo. Su hijo, Óscar, tiene 13 años, tiene síndrome de Down con rasgos autistas y nunca hablará. "Nunca sabes lo que le pasa. Tiene que haber un aprendizaje y repetición diarios de las cosas y tú tienes que tener confianza ciega en las personas con las que dejas a tu hijo. Luego, siempre tienes la incertidumbre de lo que le pasará. A mí me llamaron una vez del colegio diciéndome que se había caído al suelo, que no podía respirar y no sabían lo que le pasaba...", cuenta. Ni ella ni su marido pueden permitirse dejar de trabajar. "A veces, Óscar se despierta a las 3 de la mañana y ya no se vuelve a dormir. Entonces ya nos toca estar pendientes de él, y al día siguiente, a trabajar con buena cara", explica.

Para la presidenta de la asociación, el término "integración" tiene aún muchos vacíos. "Es muy bonito hablar de integración, pero no con niños con trastornos psicóticos y episodios de agresividad. Los llevas a un cursillo al Sagnier y a veces te llaman para que vayas a recogerlos. Una vez uno se llegó a escapar de allí y cruzó hasta Sant Cosme. No podemos correr el riesgo de que uno de estos niños se escape solo de un sitio".

Lo curioso de estas familias es que detrás de problemas tan graves existen reivindicaciones sencillas. Desde unos columpios mejor adaptados en los parques, como pide Mari Ángeles, hasta un local o centro lúdico municipal donde desarrollar actividades para sus hijos. "Me parece muy bien que reconstruyan la granja de la Ricarda para hacer un museo, pero sabiendo que las granjas-escuela son centros de gran utilidad para estos chicos, se le podría haber dado un uso más coherente a ese espacio", lamenta Pere. Su mujer también lamenta que se haya perdido la figura del voluntariado. "Ni en las facultades de Psicología ni Educación Especial encontramos voluntarios", dice Ana. •

"Nuestra discapacidad no nos incapacita"

Cambiamos. Ahora hablaremos de mentes lúcidas y discursos en primera persona, pero movilidad que se limita al organismo electromecánico de una silla de ruedas —cuando no a la fuerza impulsora de los propios brazos—. Dolors Serrano preside Adisprat, asociación de discapacitados creada en 2002. Tiene 53 y está afectada de poliomielitis (enfermedad que afecta al sistema nervioso y produce una flacidez muscular aguda) desde los nueve meses. "Nosotros pedimos simplemente los mismos derechos de una persona 'vertical', tener acceso a los mismos espacios y salir de una vez del 'paquete' de los servicios sociales para entrar en el terreno de las políticas universales", proclama Dolors.

"En El Prat se ha avanzado mucho en la adaptación de la

"Ramón Sampedro no habría pedido la eutanasia de haber tenido un asistente personal"

vía pública. Casi podría cruzar la ciudad de punta a punta sin necesitar ayuda, siempre que no haya obstáculos incívicos [como coches aparcados en pasos de peatones]", reconoce la presidenta de Adisprat. Sin embargo, le parece "increíble" que "en el siglo XXI no haya un transporte digno".

Transporte insuficiente

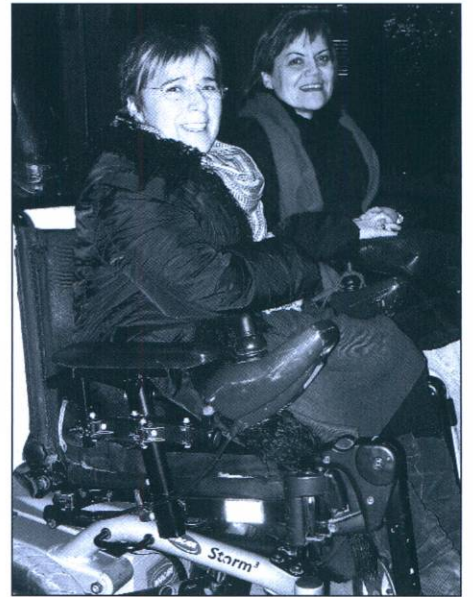
El transporte es uno de los caballos de batalla de Adisprat. No es sólo que la rampa de los autobuses funcione correctamente (Dolors asegura que en ocasiones no es así), sino conseguir que los discapacitados que no puedan utilizar por sus medios el transporte público tengan un servicio "digno" de transporte puerta a puerta. "Ahora mismo hay sólo dos vehículos para este servicio en todo el Baix Llobregat. Encima, tienes que

solicitarlo con 24 horas de antelación, o sea que olvidate de desplazarte por una emergencia de un familiar y nos lo limitan a dos viajes al mes". La insuficiencia del servicio se une a la humillación a la que Dolors asegura que se ven sometidas a veces. "Cuando reclamamos el puerta a puerta, nos han llegado a preguntar que para qué queremos ir a tal sitio, o nos han sugerido de forma maleducada que estaríamos mejor en casa". Dolors ironiza con el hecho de que la Administración sí que compensara con billetes gratis a los usuarios por haber sufrido retrasos durante la época de los socavones de Renfe. "Si yo llevo toda la vida con retraso...", sentencia.

Conchi Cuquejo, secretaria de Adisprat, padece atrofia muscular, lleva un año en silla de ruedas y una veintena más (desde los 19) con serias dificultades para caminar. Lamenta que muchas personas se avergüencen de tener un discapacitado en su familia y traten todavía de "esconderlo". "Luego tenemos el caso típico en que nos ven reír por la calle y la gente alrededor comenta: 'Mira, si se lo pasan bien y todo...'. La misma sociedad aísla. A veces los amigos de antes te dicen: '¿Por qué sales siempre con los de la asociación y no te vienes con nosotros de excursión?' Pues sencillamente porque el autocar donde van no está adaptado, pero claro, contratar un vehículo adaptado ya es más costoso. Hemos avanzado mucho tecnológicamente, pero no a nivel de conceptos", comenta Conchi.

Intercambio de experiencias

Dentro de la parte más lúdica y menos reivindicativa, Adisprat organiza grupos de ayuda para intercambiar experiencias. "Hay gente joven que se acaba de quedar en silla de ruedas que

Dolors Serrano y Conchi Cuquejo, presidenta y secretaria, respectivamente, de Adisprat

viene en situación de duelo. En estos grupos los padres hablan y empatizan entre ellos. Intentamos demostrar a los padres que han de seguir dejando a la persona libre, dejar que se siga equivocando, como cuando no era discapacitada".

Adisprat también reivindica la figura del asistente personal. "Es realmente lo que necesitan muchos discapacitados físicos: que un asistente pueda llevar a cabo aquellos proyectos que ellos no pueden desarrollar debido a su limitación física, como matricularse en una universidad", dice Dolors, y añade: "Estoy segura de que Ramón Sampedro no habría pedido la eutanasia de haber tenido un asistente personal. Habría podido vivir con dignidad".

La asociación de comerciantes Prat Gran Comerç y el Área de Promoción Económica se han comprometido a iniciar en 2009 una campaña de adaptación de comercios para hacerlos accesibles a los minusválidos. Pequeñas batallas ganadas en una guerra contra el tiempo. "El tiempo pasa igual para nosotros, pero siempre se nos dice que hemos de esperar para ver los avances", lamenta Dolors. "Al final —añade— creo que somos un colectivo rentable para residencias, gerentes, secretarios, *conseillers*... Generamos un mercado de coches adaptados, sillas, ortopedias. Si no es por este mercado, no puedo entender que se evolucione tan poco en nuestra integración". •

Antonio Gallego, concejal del PP en El Prat y diputado del PP en el Congreso

“El alcalde no ha querido aprovecharme para defender los intereses de El Prat en Madrid”

JAVIER MARTÍNEZ - NEUS MACÍAS / El salto político de Antonio Gallego (Barcelona, 1975) ha sido notable este año. Ha cumplido la misión de consolidar la presencia del grupo municipal del PP en el ayuntamiento –su formación es la única que no perdió votos en las pasadas elecciones municipales–. Ello, unido a un marketing personal campechano que a veces roza las fórmulas del populismo, ha hecho de Gallego un personaje influyente en el PP de Cataluña. Tanto, que la dirección del partido lo propuso como diputado por Barcelona para el Congreso. Y, aunque por los pelos, obtuvo su escaño. Gallego insiste en que los pasillos de las Cortes no lo han distanciado de El Prat y recalca que aprovechará al límite su influencia en Madrid para defender los intereses de su ciudad natal.

–¿Cómo se ve El Prat desde la óptica de Madrid?

–Yo vivo en El Prat, me paso la mayor parte de la semana aquí, y lo veo como siempre. Mi visión de la ciudad no ha cambiado por ser diputado en Madrid. Pero tengo otras funciones donde se debaten temas globales de política general de todo el territorio español. Estoy muy contento de esa visión global que estoy adquiriendo. En el Congreso se aprende mucho.

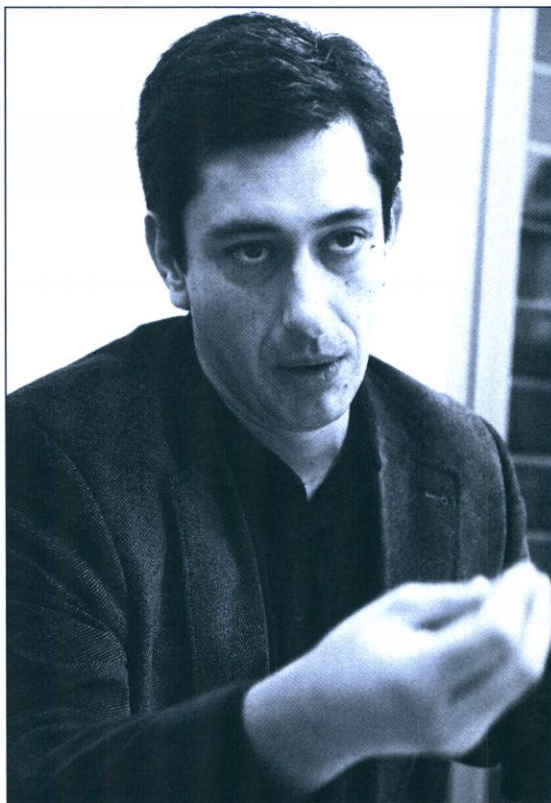
–¿Qué se aprende en ese nuevo nivel de política?

–Allí hablas de otras cuestiones diferentes a una guardería o la sanidad local. Se habla del concepto territorial del estado, escuchas a otros diputados de España con otra visión de las cosas; la política económica es diferente: no es lo mismo unos presupuestos generales del estado que un presupuesto local. Te das cuenta de que en El Prat no empieza y acaba todo, y de que hay muchas sensibilidades diferentes.

–Ese contacto del que habla con otras sensibilidades, ¿le da ideas para poder aplicarlas en la vida política de El Prat?

–Sí. En nuestro grupo del Congreso hay 50 alcaldes y cuando hablas con ellos te explican cómo gestionan su ciudad, ves cómo los ciudadanos renuevan la confianza en ellos, y eso pasa porque llevan a cabo una gestión correcta. En España lo normal es que gobiernen las ciudades el PP o el PSOE. Lo que es un auténtico anacronismo es que gobierne el Partido Comunista o Iniciativa per Catalunya, como ocurre en nuestra ciudad.

–¿Y eso se ve así en Madrid?

específico de El Prat dentro de la política española, o al menos dentro de la política catalana...

–Eso no es así. Es cierto que El Prat es una ciudad importante, con grandes infraestructuras, donde se están invirtiendo grandes cantidades de dinero, y el alcalde tiene algo que opinar. Pero que nadie se crea que un Estado no va a ampliar un aeropuerto, o un puerto, porque el alcalde de El Prat diga que no. Y eso de que tiene fama de duro negociador... pues la historia demuestra lo que ha sido. El alcalde era contrario al desvío del río, a la tercera pista del aeropuerto y al AVE. Su compañero Gaspar Llamazares dice “no” al AVE y “sí” a Cercanías. Bien, pues Tejedor es tan duro negociador que en nada le han hecho caso. Eso de que es una persona a la que se escucha se ha demostrado falso. El ejemplo es que a cambio [de la ampliación] del aeropuerto, nos han hecho un carril bici. ¿Eso es ser un gran negociador? Tampoco se ha

atrevido a plantear la consolidación de la playa.

–Ahora que plantea usted el tema de la playa, ¿hemos de temer por una cuarta pista? ¿Se habla de estos temas entre los bastidores del Congreso?

–Sí se dice que la actual ampliación del aeropuerto, a priori parece que es escasa, y te lo dicen en los pasillos los mismos diputados socialistas. La Generalitat opina, el alcalde de Barcelona opina, y existen intereses de empresas. Pero de momento vamos a esperar a ver cómo funciona la nueva terminal T-Sur...

–Usted habla de lo que se comenta en los pasillos ¿Es eso más interesante que lo que vemos por televisión en el debate sobre el Estado de la Nación?

–Eso no sería exacto. Sí que puedes hablar con más confianza, sin estar sometido a la disciplina de partido. Hay temas que generan cierta “rumorología”, y en los pasillos se palpa más si hay molestias, si no acabas de ver claro el voto de tu partido, cada uno tiene que defender sus intereses...

–Y dentro de cada formación política ¿se puede dar la situación de que uno intente barrer para casa, al margen de la disciplina de partido?

–Un diputado no puede sólo defender los

“ICV es un reducto y un partido anacrónico en la realidad política de España”

–¡Claro! Piensen que de los 350 diputados que hay en Madrid, sólo dos son de Izquierda Unida. Representan una sensibilidad política absolutamente minoritaria. Si analizas políticamente cómo es España y qué piensa la gente, uno se da cuenta de que ICV es un reducto, un partido políticamente muy marginal. Y eso se piensa incluso desde la izquierda; el PSOE lo ve como un partido anacrónico, no propio del siglo XXI y con tendencias políticas no muy modernas.

–Siempre se nos ha dicho que Tejedor ha sido un duro negociador en Madrid. ¿Un alcalde de una población de 60.000 habitantes en Cataluña puede tener allí el peso que aquí le damos?

–Ciudades como la nuestra hay más de 500 en España, todas las capitales de provincia, las ciudades de los cinturones. ¿Por qué el alcalde de El Prat va a ser más importante que el de Móstoles?

–Tal vez porque se nos ha vendido un peso

“Tejedor es tan duro negociador que en nada le han hecho caso. El ejemplo es que a cambio de la ampliación del aeropuerto nos han hecho un carril bici”

intereses de la provincia en la que ha sido elegido. Pero en ciertos asuntos, tienes la obligación de inquirir sobre temas que afectan a tu municipio, porque son importantes para el mismo, porque se debaten en ese momento concreto y tú puedes aprovecharlo. Yo he hecho ya preguntas para solicitar medidas de consolidación del litoral de El Prat. Hemos presentado una proposición no de ley para que el Ministerio de Vivienda resuelva las grietas de las viviendas afectadas por el túnel del AVE en el Casco Antiguo, y otra sobre el tema de los desaparecidos, ya que se celebró aquí el Congreso de Inter-Sos. Si yo fuera de otro municipio, tal vez estos temas no los defendería con la misma vehemencia o con la misma claridad de ideas. Yo creo que el hecho de que yo esté en Madrid es un activo para la ciudad de El Prat y me gustaría que el municipio se beneficiase de mi paso por el Congreso.

—¿Le ha ofrecido ese activo al resto de fuerzas políticas de la ciudad?
—Fue lo primero que hice cuando me eligieron diputado. Tuve una reunión con el alcalde y me ofrecí para ayudar en todo aquello que necesitase la ciudad de El Prat.

—¿Y cómo fueron esas conversaciones?

—El alcalde de El Prat no quiere mi ayuda. Dice que su referente político es Joan Herrera e ICV. Parece que confía más en un grupo político de dos personas que en un grupo como el PP, que tiene 154 diputados. Todo un ejemplo de visión de futuro. Aunque yo me cuido muy mucho de no votar nada que pueda afectar negativamente a los intereses de El Prat. En temas como el aeropuerto, intentaré siempre que el municipio perjudicado por los ruidos no sea El Prat, aunque entre en conflicto con Gavà o Castelldefels. Y en estas cuestio-

nes puedo asesorarme sobre cuál es la posición del equipo de gobierno de El Prat, y puedo consultar con los técnicos responsables en la materia de este ayuntamiento, por supuesto. Me debo a la población de donde soy concejal, y al alcalde al que respeto políticamente.

—¿Qué haría usted si cierto posicionamiento del PP en Madrid afectase negativamente al municipio de El Prat? Por ejemplo, que en la próxima legislatura, su partido quisiera construir cinco pistas en el aeropuerto.

—Yo ya me he manifestado públicamente en contra de la cuarta pista. El otro día dos diputados de Murcia votaron en contra de la disciplina de partido, en referencia al Estatuto de Castilla-La Mancha, y les multaron con 300 euros. No pasa nada, siguen en el grupo. Y yo pagaría con gusto ese dinero por defender los intereses de El Prat. No pienso votar nada que atente contra mi conciencia y contra los intereses de mi ciudad.

—¿En qué quedan los grandes enfrentamientos públicos cuando acaban las sesiones? ¿Cómo es la relación entre los diputados?

—Aunque le hayas intentado meter tres goles al contrario, cuando el partido acaba puedes tener buena relación con ese adversario político, que no enemigo. En el Congreso, igual que en los plenos de El Prat, puedes mantener tu posición política, cada uno la defiende a su estilo, con más o menos dureza, con más estridencia... Pero algo que me ha sorprendido en estos meses es que en las comisiones hay una gran voluntad de pactar temas que en el Congreso tal vez pueden resultar menores, pero que para las ciudades afectadas pueden ser temas mayores. Deduzco que en el Congreso hay más voluntad de consenso que en la misma ciudad de El Prat, cuando en los plenos debatimos según qué asuntos de poco alcance por los

que nos peleamos. Voy a intentar aprovechar esa voluntad de consenso para conseguir beneficios para El Prat.

—¿Y existe ya una carta a los Reyes Magos en ese sentido?

—Las competencias del Estado en Cataluña cada vez son menores. Pero tenemos que resolver bien la ampliación del aeropuerto, la conexión ferroviaria del AVE, la consolidación de la playa... Más allá de estos temas es complicado actuar. El Estado reparte mucho dinero y siempre será más fácil que se lo dé a un municipio donde gobierna el PSOE o el PP que a uno donde gobierne un partido minoritario. Y ésa es la pena de esta ciudad: que ICV no tiene referente político nacional. Ni Herrera ni Llamazares están “en el tomate”, y de ese modo no resultan una fuerza política útil.

—¿Qué le gusta de Madrid?

—El dinamismo económico, la actividad en la calle, el movimiento. Y me gusta también la ausencia de nacionalismos.

—Puede haber otros nacionalismos. El Día de la Hispanidad había muchas banderas en las calles, y gente muy nacionalista, aunque de otra tendencia.

—Pero la gente no habla de nacionalismos. No interesan los debates sobre cuán español es uno en una escala del uno al diez. Y en Cataluña sí existe ese debate. Ahora, en Madrid, se discute sobre el tema de la sanidad. Los medios de comunicación autonómicos y locales hablan de esos asuntos, o de la crisis, de cuántos puestos de trabajo se van a perder. El PP y el

PSOE se pelean por eso, y no por si son una nación o cuánto de España hay en Madrid. Se resume muy bien en una frase que le dijo Alberto Ruiz-Gallardón a Pasqual Maragall: “Yo puedo construir líneas de metro porque no tengo que construir una nación”. El nacionalismo es un lastre, el pan y circo del siglo XXI.

—¿Y se construye más rápido el metro de Madrid que el de El Prat?

—En Madrid, en los últimos cuatro años se han inaugurado cien kilómetros de metro. En Catalunya, cero, porque están construyendo una nación. Las prioridades de Hereu y Gallardón son diferentes, está claro. Y no se trata de una cuestión presupuestaria del Estado, sino de administración de los recursos municipales. El ayuntamiento de El Prat, por ejemplo, dedica muchos recursos al medio ambiente y no a la promoción económica de la ciudad ni a la creación de empleo. En transporte público, Madrid nos da veinte mil vueltas. Y no digamos en la construcción de carreteras. Desde 1992 no se inaugura ni un solo kilómetro de autopista o autovía. Miren, la primera semana que pasé en Madrid estaban peatonalizando la calle donde está el Congreso, por la plaza de Santa Ana. Cuando volví, estaban acabando las obras. Calculé que habían tardado unos cuarenta días. En El Prat tardaron nueve meses en peatonalizar la calle Isidre Nonell, y ya no digamos en construir la piscina del Fondo d'en Peixo, que lleva seis años en obras. Algo se está haciendo mal. •

flors company

Madoz, 4 tel.933790270
El Prat de Llobregat

Eau d'Adif

Por sus olores la conoceréis. La riqueza aromática de El Prat, donde en otro tiempo disfrutamos de la fragancia de ciertas fábricas y del olor a pipí de gato, se ha visto incrementada este mes por obra y gracia de Adif. Gracias a su diligente operación con el abono de los terrenos que rodean la estación, hemos tenido en nuestras calles un ambiente de lo más campestre durante unos días. Ya se sabía: Adif vino aquí predestinado a cagarla, pero no sabíamos que con tanta elocuencia.

Regreso al futuro

Que Renfe es una compañía avanzada a su tiempo lo teníamos claro. Lo es tanto que a veces se producen desfases y paradojas temporales que ni la misma relatividad de Einstein explicaría. Experimentenlo ustedes mismos. Esperen en los andenes de la estación y verán cómo de vez en cuando la megafonía anuncia los trenes una vez que éstos acaban de partir o bien cuando están cerrando las puertas. Si algún día un tren llega a desaparecer, entonces ya tendremos el pack completo para crear un nuevo triángulo de las Bermudas. Y con sello ministerial.

Han begut oli

Diuen que l'empipament del president de la Casa de Andalucía, Francisco Jódar, va ser antològic. Amics d'El Prat, en la seva tasca de reinvenció de formats per als events, havia previst acompanyar l'aplec de la tartana d'un tast d'oli.

Però de cop i volta, el retall pressupostari dels Amics ens deixa sense tartanes ni oli –i amb més d'un cavall tornant a les quadres amb les potes acabades de ferrar-. Els de la Casa, per molt andalusos que siguin, sí que devien pensar, clar i català: "Ara sí que hem begut oli". Sort que el reciclatge fa meravelles i el van poder utilitzar per una activitat relacionada amb Halloween. No és gaire català, però ja ens està bé per gastar els excedents.

El Prat, Gran Casino

Els promotors que volien muntar un gran casino al desert de Los Monegros anaven ben equivocats de lloc. Darrerament ens han posat al corrent d'una gran oferta de timbes de pòquer de matinada i a porta tancada en alguns bars de la ciutat. En temps de crisi, els jocs d'atzar triomfen.

Naturalmente

La habilidad de nuestro ayuntamiento para recolocar ex cargos

municipales en organismos de nueva creación no deja de asombrarnos. Si te quedas sin cartera, no te preocupes, que con un poco de suerte seguirás teniendo mesa, despacho, firma y, lo más importante: una nómina anual que comience por 6. Y con toda naturalidad.

Què ens canviem

Els mercats d'intercanvi al Prat van de capa caiguda. No sabem si és la crisi o que és més còmode eBay que no haver de muntar una parada de trastos que no volem.

Contrastes

La nueva terminal del aeropuerto contará con un restaurante con estrella Michelin. Pero para que quede claro que somos una tierra de contrastes, también contará con la cadena McDonald's, que provoca el michelin en otra parte. Al menos, cuando haya retrasos, no habrá excusa para ponerse las botas comiendo.

LA TIRA

Units davant la crisi

L'altre dia vaig ser convidat pel sindicat CCOO al 1er. Congrés del sector de mitjans de comunicació, arts, cultura i esport, que es va celebrar a Madrid. No els hi molestaré explicant-los els detalls del congrés, però si m'agradaria transmetre'ls-hi l'ambient de crisi, por, empenyament, impotència, etc que vaig copsar dels companys d'altres comitès d'empresa de les diferents comunitats autònomes allí presents.

La situació laboral a les empreses està francament malament: acomiadaments, expedients de regulació d'ocupació (ERO), prejubilacions, amenaces dels empresaris vers als representants dels treballadors, baixes per depressió, ansietat...

El mal ambient que es respira era compartit per tothom i cadascú explicava les vivències de les seves empreses. "A la meua empresa han fotut al carrer 20 persones", deia un d'Andalusia, "a la meua volen congelar el sou", deia el del País Basc; "doncs a la meua s'han raspallat a un membre del comitè"... Tothom parlava i es queixava però, com a contrapartida, tothom tenia una cosa clara que era la següent: les ganes d'anar junts i fer pinya per oposar-nos frontalment a que aquesta crisi, provocada per empresaris sense escrúpols, la tinguem que pagar els treballadors. Empresaris sense vergonya, que dit de passada, aprofiten la cojuntura econòmica per fer neteja humana a les empreses.

Mentre tornava a Barcelona amb l'AVE em trobava recolzat i animat pel missatge d'unitat que els meus companys m'havien trasmet. Però, de sobte, va sonar el meu mòbil. A l'altre costat de la línia una companya del meu comitè em comunicava mig plorant que a la meua empresa acabaven d'acomiadar 15 persones. Amb llàgrimes als ulls vaig pensar: això és la punta de l'iceberg del que encara està per venir.

Aquella nit no vaig dormir en tota la nit pensant en aquesta pobre gent i ho malament que s'ho haurien d'estar passant les seves famílies.

Ara més que mai els treballadors hem d'estar més units ja que, com diu la dita: la unitat fa la força.

MÀXIM PUJADÉ

Ànsia per recaptar diners!

Sóc ciutadà del Prat des de fa 43 anys. Compleixo amb tots els manaments que l'Ajuntament marca, però no acabo d'entendre que tinguem un cos de la Guàrdia Urbana dedicat, moltes vegades en cos i ànima, a redactar i complimentar els blocs de multes.

Em d'agrair a algun cervell il·luminat que el carrer Frederic Soler sigui un carrer peatonal de les 17h. fins les 21h. de dilluns a divendres i tot el dia de dissabte fins les 21h. des de l'Avgda. Montserrat fins el carrer Lo Gaiter del Llobregat. No tinc cap queixa! Amb aquest decret, donem opció als vianants a passejar pel mig del carrer mirant els aparadors de les botigues, tranquil·lament, sent una prolongació del carrer Ferran Puig. Quan ja em comencen a sortir els nervis i les queixes com si fos una font malbaratant aigua és quan ens obliguen a buidar el carrer de vehicles estacionats complint l'horari estrictament. Puc entendre que únicament deixin entrar vehicles als veïns dels carrers que desemboquen al Frederic Soler, però el que ja no entenc és que una parella de la Guàrdia Urbana es presenti tot just a les 17,05h i, a més d'aixecar els pilons que barren el pas a vehicles, comencen a practicar l'escriptura als blocs de multes. Fins i tot, i us ho dit de primera mà doncs m'ha succeït a mi, son capaços de dir-me: "Hay que estar más atento al reloj" quan et veuen arribar corrents, carregat amb el maletí de la feina i suplicant que deixin d'escriure la multa. Deuen pensar que tots, a la nostra feina, podem fer com ells, està pendent del rellotge. Per no agafar cap taquicàrdia més i no patir-les crònicament, proposo una solució a l'ajuntament i al responsable de mobilitat, fer unes identificacions per la gent que treballa a la zona (semblant a la de Residents de Barcelona, per exemple) i permetre que els vehicles estiguin estacionats evitant que entrin de nous, al final de la jornada laboral el carrer estarà net de vehicles. Al mateix temps, demanar la mateixa dedicació als agents de la Guàrdia Urbana al finalitzar l'horari restrictiu, o sia, a les 21 hores. Massa sovint ens trobem els pilons alçats i no només durant hores, hi ha vegades que es passen dies sencers. Podem sancionar amb la mateixa "ànsia recaptadora" a l'Ajuntament o a la Guàrdia Urbana quan ens trobem els pilons alçats en un horari lliure d'accés? Com ho podem fer? O es que les autoritats no cal que compleixin amb les normes marcades?

Jordi Ibern Tortosa

El hàbitat y Sergi Alegre

Querria dar mi opinió sobre el artículo del número anterior de Delta (pág 13) titulado "Sense il·luminació nocturna al camí de la platja". En el mismo el regidor Sergi Alegre comentaba que el criterio del Ayuntamiento era de no poner luz en la carretera de la

playa para preservar los espacios naturales y no alterar el hábitat de la zona. Creo que el Regidor Alegre se ríe con esta contestación de todos los ciudadanos pratenses. Los animalitos que hoy en día tenemos la suerte que continúen habitando en la zona natural pratense llevan incorporado "tapones en sus oídos" para atenuar el ruido y "mascarillas" para no ingerir los olores a queroseno de los aviones... Regidor Alegre no nos tome el pelo, y no haga política barata. Pero sobre todo, quítese la careta de "Verde". Eso en el Prat ya está caducado. Y si no, nada más que hay que ver todo lo que nos rodea. Lo de un Prat verde ha quedado para la historia. Es una realidad a la que nos han llevado ustedes y por supuesto el gran entorno que nos rodea. Regidor Alegre creo que el ciudadano merece más respeto. En definitiva es él, el que le ha colocado a usted ahí. Usted sabe de sobra las múltiples soluciones que podrían haber para dar iluminación al camino de la playa sin que los animalitos y en general el hábitat que aún queda no lo notara. Mire para acabar, sugiero que hagan una cosa que últimamente están haciendo mucho y que tan bien les va, hagan una encuesta y pregúntenos si queremos tener o no luz en el camino de la playa ...

M.J.López

Peligro al volante

Quiero denunciar públicamente la proliferación de "farruquitos" potenciales que andan sueltos por la ciudad. Conducen coches más que normales, pero con tubos de escape trucados para que se les oiga venir y circulan por avenidas y calles a bastante más de 50 por hora. He visto dar frenazos en el último momento cuando alguien se disponía a cruzar un paso de peatones. Todo ello aderezado con flamenco o reguetón de alto voltaje que sale por los altavoces de sus equipos de música. A lo mejor no soy políticamente correcto o me llaman intolerante, pero estoy harto de esta gentuza que no es más que un peligro público. Ya no se limitan a hacer sus piruetas con el coche de madrugada en San Cosme. Se les ve y creo que les gusta que se les vea a plena luz del día.

El afán recaudatorio de multas de nuestros urbanos se debería cebar con estos personajes más que con el que para cinco minutos en doble fila para hacer un recado. Creo que también es otra forma de conseguir una ciudad más cívica.

David Jiménez

Rigor informatiu

Benvolgut Josep Maria: Saps prou bé que en diverses ocasions hem comentat discrepàncies respecte al contingut d'algunes edicions de Delta, tant per el tractament de certes notícies com per l'omissió d'altres.

Penso però que en la passada edició

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" —encara que es publiquin amb inicials— han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": direccio.periodicdelta@yahoo.es

Rectificació de justícia

En l'edició de Delta del passat mes d'octubre vàrem donar una notícia totalment inexacta. Titulàvem literalment que un capellà d'una parròquia del Prat havia estat "detingut per oficiar bodes de conveniència per a immigrants". I això no es cert: no és va produir cap detenció; només va anar a declarar a rel d'una investigació policial.

Des de aquesta columna, doncs, desmenteixo rotundament la informació publicada, cosa que també fem amb més detall a un altre pàgina d'aquest periòdic, després d'haver parlat amb el mossèn per disculpa-nos-hi i per a conèixer els fets.

Conèixer el fet? És indiscutible que aquesta pregunta ens la tindriem que haver fet abans i no ara. És el que ens expliquen a la facultat: contrastà els fets, la informació, les notícies abans de redactar-les i publicar-les. Al marge de ser una practica deontològica, que procurem aplicar sempre, és d'un sentit comú inqüestionable. Però com es diu sovint, a vegades el sentit comú és el menys comú de tots els sentits, afirmació que queda demostrada amb la manera amb la que hem tractat aquesta informació, que –per altra banda– és puntual en la llarga vida periodística del Delta.

Què va passar? Doncs que es va donar per bona la informació que van enviar a les redaccions una agència espanyola de notícies i que en més profusió difongueren altres mitjans de comunicació. Malauradament, no vàrem seguir, en aquesta ocasió, les regles establertes per la pròpia redacció d'aquesta periòdic, i ho lamentem.

Creiem que a Delta sabem l'espai que ocupem i per això continuarem la tasca de fer un periodisme independent, democràtic i de proximitat que sigui creïble, que doni veu a tot el teixit social pratenc, a totes les sensibilitats, malgrat que alguna vegada ens equivoquem.

Volem ser útils.

Josep Maria Canalias
Director de "Delta"

de Delta, s'han superat tots els límits de la manca de rigor i seriositat. Tots sabem que una de les primeres normes del bon periodisme és el rigor i per això cal anar al fons de la notícia.

Una publicació d'àmbit local com la nostra, cal que sigui exquisidament curiosa a l'hora de publicar segons quines notícies, especialment quan poden afectar la honorabilitat de les persones. Això tant val per el ciutadà anònim com per a qualsevol persona pública.

No cal que et digui que tant a mi com a moltes altres persones que m'han aturat pel carrer, vinculant-me a Delta, ens ha dolgut molt veure la notícia de la detenció d'un sacerdot de la nostra ciutat, persona per altra banda molt estimada des de fa anys per la seva bona feina feta aquí El Prat.

Ens va doldre molt, particularment per el fet que aquesta notícia és absolutament falsa doncs ni va ser detingut, ni

està imputat, ni forma part de cap xarxa.

És cert que es fa menció d'una notícia apareguda al Periòdico però tant costava contrastar-la com varen fer la majoria de medis de comunicació d'àmbit estatal?

Penso sincerament que la persona responsable de l'aparició d'aquella notícia, en primer lloc ha faltat als mínims exigibles a un periodista al no fer les corresponents comprovacions com han fet d'altres, però també a la lleialtat envers els companys i els responsables de Delta.

Tan de bo que aquesta manca de rigor serveixi perquè en endavant tots plegats siguem més curiosos a l'hora de publicar segons quines notícies. La premsa sensacionalista, malauradament ja ocupa bona part de les programacions televisives i forces diaris. No cal que Delta també caigui en aquest parany.

Moltes gracies senyor director.

Jordi Gili i Farrés

Amb l'aigua al coll

Impunitat a l'autobus

18.15 de la tarda: autobús ple. Queden els seients "especials" amb els ideogrames que els identifiquen. Puja una parella gran. Ella, que té un aspecte força cansat, va cap al seient "especial". Un nen d'uns 10 anys se li avança i s'asseu ràpidament. La dona li explica per a qui són els seients i li demana que s'aixequi. El nen ni contesta ni mou. La dona li repeteix i li demana altre cop: "Oi que t'aixecaràs?" amb el mateix resultat. L'agafa pel muscle i el treu per asseure's ella.

Immediatament, una dona asseguda a l'altra banda i una mica més enrere, amb una criatura en braços, crida ben fort: "Per què toca el meu nen?"

Una altra dona li diu: "és que aquells seients són per a persones que els necessiten". La de la criatura contesta cridant: "Però no té dret a tocar el meu fill!"

A partir d'aquí, el nen comença a cridar, queixar-se i insultar la dona gran. Comença cada frase per "aquesta vella..." Ningú més intervé, ni la mare, ni el conductor de l'autobús, ni cap dels passatgers. Durant ben bé un quart d'hora el nen segueix amb el seu rosari d'imprecacions en una barreja entre repetitiva i amenaçant. El silenci es podria tallar amb un ganivet. Hi ha incomoditat en aquest silenci, perquè l'estridència verbal del nen implica els passatgers i els impedeix abstreure's i deixar surar la ment, en l'estat zen que s'adopta a aquesta hora del dia al transport públic. El nen, encoratjat pel silenci que deu interpretar com a assentiment, amplia el seu repertori a consideracions sobre la propietat del seient o la negació del contacte físic amb les seves amistats...

A la fi, la dona s'aixeca per baixar, amb el seu home que ha romàs plantat durant tot el trajecte amb cara d'impotència i enviant llambregades compassives a la dona. El nen, que perorava prop de la seva mare i no estava prou atent als moviments del personal, tracta d'obtenir el seient, però, ai las! una altra persona s'hi asseu i ell es queda amb un pam de nassos. Remuga, ara en veu baixa i, al cap d'una altra parada, troba seient i calla. Entre els sorolls de les portes i les noves persones que accedeixen a l'autobús, torna la normalitat i tot-hom es relaxa. L'hora de la impunitat ha passat, el gust amarg no.

MANOLITA SANZ

Envia'ns bústies,
suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

periodicdelta.blogspot.com

Les ordenances fiscals premien l'inici d'activitats econòmiques

NEUS MACÍAS / "Una mesura que té especial interès en aquest moment de crisi", i que s'aplicarà en les llicències d'activitat i llicències d'obres com un estímul de l'economia. Així va presentar el Tinent d'Alcalde de Serveis Centrals i Economia, Rafael Duarte, la novetat més important de les ordenances fiscals per a l'any 2009, que és l'exempció de taxes per inici d'activitat. Les zones d'El Prat vinculades a grans infraestructures queden lliures d'aquesta bonificació. L'altra mesura destacable és l'"ambientalització" de les figures fiscals. "Hem afegit propostes que avancen en el procés de bonificar les bones pràctiques ambientals". L'"ambientalització", però, no tindrà el seu contrapunt en la penalització de les males pràctiques vers el medi, "tot i que seria interessant -va dir Duarte-, però als ajuntaments no ens està permès". L'increment general dels preus públics serà d'un 4%, segons el regidor, que va desglossar algunes figures, com la tinença d'animals, que disminueix, o l'ocupació de la via pública, que augmenta.

Joan Camps, portaveu d'ERC, va començar la seva intervenció satisfet per les "interessants mesures que ens ha presentat per fer front a la crisi i que incentiven l'ocupació i l'activitat econòmica", però de seguida va canviar el sentit dels seus arguments i va titllar les propostes de l'equip de govern de "parcials, tímides i insuficients". Camps va proposar bonificacions del 50% en l'IBI d'immobles als discapacitats i en l'IBI de les persones aturades durant el 2008. Un extrem que va sobtar Duarte, que va assegurar que era la primera vegada que sentia vincular l'IBI amb l'atur. També Antonio Gallego, líder del PP, va criticar les paraules del portaveu d'ERC. "Aquests propostes són il·legals i arbitràries, a més de poc rigoroses".

El consistori vol evitar que proliferin els locals comercials buits, com el de la imatge

Per la seva part, el portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, va mostrar-se satisfet de que "per una vegada, i podem dir que gràcies a la crisi, les ordenances fiscals siguin alguna cosa més que una llista de preus". Gordi va fer una crida per tal que l'ajuntament dediqui esforços a fer un inventari d'habitatges desocupats, una situació penalitzada però que, com va reconèixer Duarte, "és molt difícil de demostrar".

Antonio Gallego, portaveu del PP, va bromejar sobre la "defunció de la teoria política" que fins ara defensava aquest ajuntament, i que es basava en la no-reducció d'impostos. "Ara han entès el nostre plantejament, i s'han adonat que la baixada dels impostos serveix per reactivar l'economia". Gallego va criticar que quatre de les figures fiscals "estiguin al nivell màxim del que permeten les lleis locals", però també va agrair l'equip de govern "una pujada no massa alta, moderada, del 4% de l'IBI". El portaveu del PSC, José García, va titllar les ordenances de "raonables", i va destacar l'esforç que ha fet el consistori per "mantenir criteris objectius" a l'hora de presentar unes ordenances que, tot i la bona voluntat, "no poden cobrir els anhels i les esperances de tothom". Per la seva part, Rafael Duarte va coincidir en no voler qualificar les ordenances com "un instrument màgic", ja que tenen "un abast limitat". •

L'estat de les finances locals preocupa els partits

N. MACÍAS / El plenari va aprovar per unanimitat la moció en defensa de les arques municipals, que perillan per la congelació de les transferències de l'Estat als ajuntaments, segons els Pressupostos Generals de l'Estat (PGE) pel 2009. El text, que va ser consensuat per l'equip de govern i Convergència i Unió, denuncia que els PGE condicionen "greument les finances immediates dels ens locals, fent-les retrocedir en un moment en què els governs locals hauran de respondre a unes majors necessitats de la ciutadania en el terreny de la protecció social i de l'ocupació". L'ombra de la crisi plana a tot el document, ja que l'actual situació econòmica "exigeix austeritat i responsabilitat als ajuntaments", que han perdut ingressos de l'activitat industrial i comercial i de l'urbanisme. Les administracions locals es neguen a ser abocades a reduir les seves prestacions "com a conseqüència de no poder-ne fer front pressupostàriament, degut a una insuficiència crònica de les transferències de l'Estat". El nou sistema de finançament local seria una solució "però és una fita que no sembla que es pugui concretar de manera immediata".

Així, la moció insta al Govern de l'Estat a que inclogui als PGE un increment de les transferències als ajuntaments "similars a la dels darrers anys", i "en cap cas, inferior a l'increment de l'IPC interanual previst". També es demana una moratòria en l'aplicació de la Llei General de l'Estabilitat Pressupostària de manera que es permeti "major nivell d'endeutament per afrontar les inversions previstes".

La situació és preocupant, segons va advertir l'alcalde, Lluís Tejedor, que va advertir de "la cruïlla de la previsió pressupostària, tal i com es veurà al debat de pressupostos locals" del mes de desembre. •

Aigües d'El Prat tindrà nova seu a Sant Cosme

L'empresa municipal Aigües d'El Prat deixarà el local que ocupa a la Plaça de la Vila, on té les oficines socials, i es traslladarà a un nou edifici, que es situarà a l'anomenada "illa zero", ubicada al barri de Sant Cosme i on ja estan instal·lades les comissaries de la Policia Local i dels Mossos d'Esquadra. El plenari del 5 de novembre va aprovar la cessió d'una finca municipal per a la construcció d'aquesta nova seu social. El portaveu del PP, Antonio Gallego, va preguntar què farà l'equip de govern amb els 7 locals de lloguer de què disposa Aigües d'El Prat, i si passaran a incorporar-se a la xarxa de serveis o es donarà per finalitzar el contracte de lloguer. L'alcalde, Lluís Tejedor, va dir que es redactarà un Pla d'Usos i s'estudiarà si els locals esmentats "tenen interès o utilitat". També va desvetllar que el projecte de la nova seu serà una "realitat" en tres anys.

Retirada una moció dels populars sobre el transport a l'aeroport

El portaveu del PP, Antonio Gallego, va acceptar la proposta de l'equip de govern de retirar una moció en què volia denunciar els problemes de connexió ferroviària que patirà la Terminal Sud. Aquesta infraestructura és previst que s'obri al públic a l'estiu de 2009. En canvi, la línia ferroviària que ha de traslladar els passatgers de la T-Sud a les actuals terminals, no s'acabarà fins a finals de 2009. Aquesta previsió tampoc no convenia Gallego, que indicava al text que "aquest termini s'incomplirà", pel que demanava "una alternativa que possibiliti i faciliti la connexió i el trasllat dels usuaris". Aquestes peticions, ja s'han fet, asseguren des de l'equip de govern. El socialista José García va assegurar que es tractava d'un tema "de caràcter estatal", i instava el popular a fer la proposta a Madrid. Rafael Duarte, d'ICV-EUiA, va recordar que des de l'ajuntament ja s'havia demanat "un Pla de Mobilitat Aeroportuària", i va demanar a Gallego que retirés la moció.

El PP, preocupat per la contaminació al Prat

NEUS MACÍAS / "La concentració més alta de partícules en suspensió de tots els municipis de Catalunya es troba a El Prat". Antonio Gallego, portaveu del Partit Popular, va mostrar així la seva alarma per les dades que s'ofereixen a l'informe de la Conselleria de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de l'any 2007, i que també feia referència als índex de diòxid de nitrogen, un dels contaminants atmosfèrics "més importants i amb uns valors anuals per a la protecció de la salut humana que van ser superats a la nostra

amb escriu els nivells admissibles de sulfur d'hidrogen, de diòxid de nitrogen i de partícules en suspensió, i s'aprovava la instal·lació de sis noves estacions mediambientals per fer un millor seguiment del problema. El PP demanava el compliment d'aquesta proposició no de llei i instava el Govern de la Generalitat a informar periòdicament sobre l'evolució de la contaminació atmosfèrica a la ciutat.

Alba Bou, regidora de Medi Ambient de l'ajuntament, va assegurar que aquestes dades que reclamava Gallego es poden consultar diàriament a la web municipal, i es va mostrar "satisfeta" de la gestió de la Conselleria de Medi Ambient de la Generalitat, a més d'assegurar que mantenen contacte diari amb el departament de Qualitat Ambiental. Bou va desvetllar que s'està treballant "en la col·locació d'una quarta estació de control" al nucli urbà d'El Prat.

Bou va desvetllar que s'està treballant "en la col·locació d'una quarta estació de control" al nucli urbà d'El Prat

ciutat", segons el text de la moció del PP. El document recordava una proposició no de llei que va aprovar el Parlament de Catalunya l'any 2003 sobre la col·locació de noves estacions de medició a l'ambient atmosfèric al Prat de Llobregat, a instàncies del Grup Parlamentari Socialistes-Ciutadans pel Canvi. El text d'aquella proposta indicava que a la nostra ciutat estàvem sobrepasant

Per la seva part, el líder d'ERC, Joan Camps, va ironitzar sobre el fet que el PP presentés aquesta moció. "Benvinguts a la preocupació per temes mediambientals!", va dir Camps, mentre que el portaveu convergent, Felip-Neri Gordi, va titllar el document "d'oportú, que no oportunista". Només el PP hi va votar a favor, amb l'abstenció de CiU i el vot contrari d'ERC, PSC i ICV-EUiA. •

L'ajuntament, contra l'expedient de regulació de Nissan

N. M. / El plenari de l'ajuntament, amb l'abstenció del PP, va aprovar el passat 5 de novembre un document de suport als treballadors de Nissan, empresa pendent d'un ERO (Expedient de Regulació d'Ocupació) que podria afectar a uns 1.680 treballadors, molts d'ells d'El Prat. El consistori critica a la moció que l'empresa aprofiti "una situació conjuntural per reduir la plantilla" en aquesta factoria de la Zona Franca, "una de les més competitives de Nissan a nivell mundial, tant en índexs de productivitat i qualitat, com en el marge de beneficis que aporta a la multinacional". El text insta a la direcció de Nissan a "reconsiderar la seva decisió" i demana al Govern de la Generalitat que no autoritzi els acomiadaments i que

exigeixi a l'empresa la redacció d'un "un pla industrial de futur" que aclareixi la situació productiva de les plantes catalanes. El redactat del document es va haver d'esmenar durant la sessió plenària per arribar a un consens, i el portaveu d'ICV-EUiA, Rafael Duarte, va haver de cridar l'atenció sobre aquest fet i demanar que es respectés el text original en certa mesura. "És una moció impulsada pels sindicats a diferents ajuntaments de Catalunya, i ens demanen que s'aprovi". El portaveu del PP, Antonio Gallego, va mostrar-se d'acord "en el sentit de la proposta", però va votar-hi en contra, al·legant que les administracions públiques no poden interferir, "i molt menys prohibir", en les decisions d'una empresa privada. •

TURRONES PIÑERO - CORONEL

LEGÍTIMOS DE JIJONA
LOTES Y CESTAS DE NAVIDAD
POR ENCARGO

CTRA. DE LA MARINA, 3 • TELF. 93 370 46 91
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BCN)

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat

✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confecció i Dipòsit Comptes Anuals

✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

Saura: "Necessitem una ICV amb més veu pròpia"

NEUS MACÍAS / Una formació política més decisiva, amb "més veu pròpia". Aquest és l'objectiu que Joan Saura, candidat a la presidència d'ICV, s'ha marcat per al seu proper mandat, que s'ha de votar en l'Assemblea Nacional del partit que es celebra els dies 21, 22 i 23 de novembre. I aquestes consignes les va transmetre en la reunió que va mantenir amb els militants i simpatitzants d'ICV a El Prat, que va tenir lloc el 3 de novembre, al Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa. Saura va demanar una reflexió sobre l'actual moment de l'esquerra, i va fer balanç dels aspectes positius i negatius d'ICV. D'una banda, va felicitar-se pels bons resultats en les eleccions municipals, per tenir més presència

als ajuntaments i haver aconseguit augmentar el nombre d'afiliats. També va parlar de la tasca de govern que ha fet ICV a la Generalitat. "Necessitem que el govern actual tingui èxit per tal que les coses ens vagin bé als propers comicis: hem fet una aposta estratègica" per a una coalició d'esquerres. Saura va referir-se a la "contribució positiva de les nostres conselleries i del nostre grup al Parlament". Entre els aspectes negatius, va parlar d'una crisi interna de creixement i de la necessitat d'"enfortir la nostra base política". Saura va referir-se al posicionament del partit sobre la crisi econòmica que pateix el país. "Hem de pronunciar-nos en relació a aquest tema: això és el que

Joan Saura va fer campanya al Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa

espera la gent de nosaltres", i va parlar de l'actual situació econòmica "com una oportunitat per a nosaltres: la crisi ens obre finestres de futur". Les dificultats financeres per les que travessa el món "ens donen la raó en els nostres pronòstics", va revelar.

A la reunió van assistir destacats membres d'ICV. Entre ells, Jaume Bosch, portaveu d'ICV-EUiA al Parlament de Catalunya; Lluís Moreno, coordinador comarcal de la formació política; i l'alcalde d'El Prat, Lluís Tejedor. •

Contracrònica

Economies de guerra

La política local es prepara per la vida en temps difícils. "És que són temps de crisi", diuen. "Hem de cenyir-nos el cinturó". Ara és quan els polítics han de dedicar-se a retallar tot allò que havien planificat amb aires de grans administradors de benestar social. O sinó mirin com han hagut de tallar l'aixeta de la Llei de la Dependència fins que no bufin vents més favorables. I ja veurem com acaba la disputa pel finançament català amb l'excusa del crack financer de rerafons, podem imaginar que com el rosari de l'aurora. A escala local tot és més d'estar per casa, però ja ens serveix per veure el nivell de flexibilitat política davant de les dificultats.

Aquest novembre era el torn de les ordenances fiscals pel 2009. Un debat que els últims anys s'havia convertit en una cosa ensopida. "Cada any, la mateixa llista de preus", com li agrada definir a Felip-Neri Gordi (CIU). Aquest any no, Rafa Duarte (ICV) va donar a conèixer una sèrie de mesures que bonificaven els contribuents per bones pràctiques mediambientals o com s'aplicava una exempció total de càrregues fiscals municipals per aquells qui iniciïn una activitat econòmica. Mentre el portaveu de l'equip de govern anuncia la retallada

d' impostos, Antonio Gallego (PP) es fregava les mans. Recordem que l'any passat ja va fer una sonora queixa de l'elevat nivell impositiu que segons ell s'aplicava al Prat dient que de cinc figures fiscals, en quatre s'estava aplicant el màxim de càrrega. "Estamos asisitendo a la defunción de la teoría del señor Duarte de no bajar los impuestos bajo ningún pretexto. Siempre ha dicho que no era partidario pero por fin ha descubierto que la economía se puede reactivar así", deia irònic el portaveu popular defensant la històrica voluntat de la dreta de baixar els impostos. Va semblar que el portaveu d'Iniciativa ja s'esperava un atac per aquesta línia, s'ho tenia preparat: "No seguim cap teoria general sinó que ens adaptem als temps i en aquests moments no són precisament les meves idees les que estan trontollant", es defensava l'ecosocialista en referència a la crisi del capitalisme.

Aquest cop Duarte havia estat ràpid i àgil. Va saber sortir-se per la tangent de les mesures especials per la crisi no entrant al drap de les teories econòmiques generals per no desacreditar-se com a gestor del capitalisme. El seu discurs es va moure dins la lògica d'un partit ecosocialista, ex-comunista, que ha

passat pel dur tràngol de descolorir-se del vermell més viu al verd més enciam per poder-se dedicar a administrar capital amb un porro a la boca i muntant en bicicleta, i amb un somriure impertèrrit a la cara, que no és fàcil! Què has de fer sinó d'adaptar-te als vents que bufen quan les teves teories econòmiques han quedat tan oblidades en la història! El primer pas és reconèixer-ho i, si cal, aplicar economies de guerra. Com ara.

Gordi, per la seva banda, es va felicitar dels canvis "en la llista de preus de sempre" i Joan Camps (ERC) va plantejar una sèrie d'ajudes més concretes cap a sectors més desfavorits com els dependents i els aturats que ningú no va acabar d'entendre com a viables. "No sentia propostes tant rares des de principis dels anys 80", va contestar Duarte.

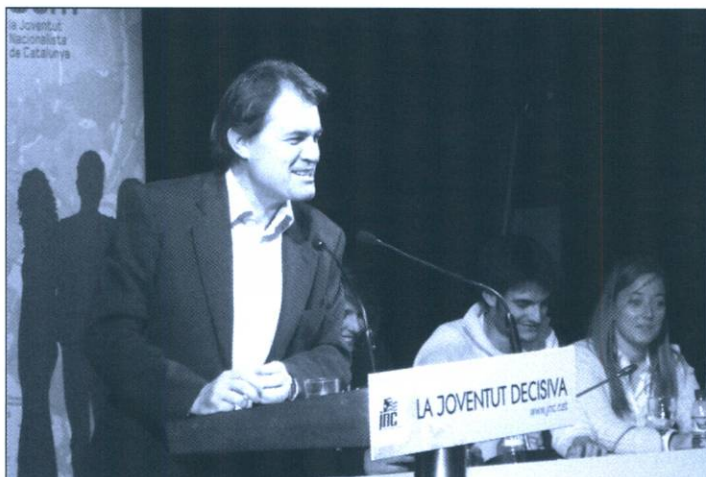
"Jo que avui volia ser Obama i hauré de fer de Osolbes". Els acudits no són definitivament el fort de Duarte. Per una broma així i per presentar-se com l'Obama pratenc hauria estat millor arribar al ple tenyit de negre, com els Rei Baltasar de les rues de fa anys (perquè els d'ara ja són africans de soca-rel) que ben bé podia ser el teu veí després de caure per una xemeneia.

SERGI OLIVERA

Artur Mas demana al Prat líders "més pròxims"

El polític convergent va participar al 15è congrés de les joventuts nacionalistes

N. M. / Una "orfandat de lideratge" que Convergència i la JNC han d'omplir en aquests moments "en què la gent necessita la proximitat de persones amb voluntat de servei". Això va demanar el líder de CiU, Artur Mas, als prop de 400 joves reunits els dies 7, 8 i 9 de novembre a la Fundació Catalana de l'Esplai, al barri de Sant Cosme, en el 15è congrés de la JNC. Una trobada sota el lema La joventut decisiva, en què l'organització juvenil política va renovar els càrrecs de president i secretari general, a més de debatre la base ideològica de la formació per als propers dos anys. Mas va demanar una "gran mobilització" per fer més "política de carrer", i va posar com a exem-

ple la campanya del recentment elegit president Barack Obama, "que ha fet porta a tot arreu". El líder convergent va referir-se a la feina que ha

de fer CiU per "conquerir el govern de la Generalitat, amb una mentalitat nova: aquesta conquesta exigeix gent preparada i convençuda", i va dir que el gran repte del naciona-

lisme "és aconseguir una nació sòlida i forta". El congrés va ser inaugurat per Lluís Tejedor, com a alcalde de la població amfitriona, i Jordi Mas, president de CDC a El Prat, i va comptar amb l'assistència dels regidors pratencs Felip-Neri Gordi i Jordi Gili, a més de líders nacionals de CiU, com Pere Maciàs, Felip Puig o Oriol Pujol.

Durant les jornades, es va aprovar un canvi en l'organigrama de l'organització, que substitueix la secretaria general -que fins ara ocupava Jordi Cuminal- per una presidència executiva, com a màxima figura directiva i representativa, i que ocuparà Gerard Martí Figueres. El congrés va discutir una ponència política sota el lema Plenitud nacional per a l'estat propi, una ponència d'organització i una altra d'acció política. •

Envia'ns bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
POTA SUD S.L.

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigraffiti
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestibulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

REFORMAS

Oficina: C. Jaume Casanovas, 3 • Telf.-Fax.: 93 370 83 43 - Magatzem: Psge. de la Autovia, 10 • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Mòvil 615 57 86 84 / 615 83 28 70 • 08820 El Prat de Ll. (Barcelona)

BALTASAR

MEDIADORES DE SEGUROS

ASEGURANCIAS DE

AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS

MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESSES · RESPONSABILITAT CIVIL

Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@segurosaltasar.com · www.baltasarseguros.com

HORARIS: Matins. 9h. a 14 h. · Tardes. 16 h. a 20 h.
Excepte divendres a 9h. a 14 h. i de 16 h. a 19 h.

“Todos somos Miguel”

Los trabajadores de Damm se movilizan en solidaridad con un compañero despedido y denuncian la nueva política de la cervecera

SERGI OLIVERA / El despido de Miguel Ángel Jiménez, un trabajador con cinco años y medio de antigüedad en la planta de fabricación de Damm en El Prat, ha destapado la caja de los truenos del conflicto laboral en el gigante cervecero. El trasfondo: un cambio en el modelo de producción a raíz de la ampliación de la planta situada en el polígono industrial Mas Mateu, que cuenta con la oposición del comité de empresa y de la gran mayoría de operarios de la fábrica.

La gota que colmó el vaso

Con una inversión cercana a los 300 millones de euros, el grupo Damm decidió ampliar sus instalaciones en El Prat con la intención de duplicar su producción. Tras la expansión, numerosos trabajadores denuncian a Delta la introducción de una nueva política de trabajo extremadamente exigente en las cargas productivas hacia los obreros, llevada a cabo por nuevos puestos de mando con solo unos meses de experiencia en la planta, así como el incremento de las subcontratas. El malestar general acabó por explotar el 31 de octubre con el despido de Miguel Ángel Jiménez a raíz de un altercado verbal con uno de estos nuevos mandos. En un principio, el despido era procedente por falta muy grave. Ante esto, Jiménez decide plantarse con su coche particular en la puerta de la fábrica en señal de

protesta el mismo sábado 1 de noviembre, y allí sigue. El miércoles 5 de noviembre, Damm rectifica y hace llegar un burofax al trabajador reconociendo la improcedencia del despido, con su correspondiente indemnización. Por su parte, el comité y multitud de sus compañeros se unen inme-

“Estoy aquí por ideales”

Miguel Ángel Jiménez lo tuvo claro desde el principio. No podía quedarse quieto ante lo que considera una completa injusticia. Nada más recibir el despido se decidió a luchar por su puesto de trabajo, incluso después de haber recibido el despido improcedente con derecho a indemnización. “Tengo 26 años, sé que mucha gente quizás cogería el dinero y se buscaría otro trabajo, pero si estoy aquí es por ideales, porque no puede ser que la empresa nos trate así. Lo hago por mí y también por mis compañeros”. Al poco tiempo de estar en su coche, un compañero le prestó un camión que parece sacado de una película de la guerra del Vietnam que le sirve de casa-protesta. Allí, rodeado de pancartas, tiene cama, cocina y una pica, y recibe la visita de numerosos amigos y compañeros que pasan los tiempos de descanso con él. •

diatamente a la causa dispuestos a luchar por la readmisión de Miguel Ángel en su puesto de trabajo y a denunciar lo que consideran una política laboral que muchos definen como “el método del látigo”. Para ello programan una serie de acciones de protesta sindical.

Un “cabeza de turco”

La convicción general del por qué del despido de Miguel Ángel Jiménez está muy clara: ha sido un aviso para evitar cualquier tipo de cuestionamiento de los nuevos métodos de trabajo. “Le ha pasado a Miguel como le podría haber pasado a cualquiera de nosotros. Si alguien dice algo que no les guste, la empresa te saca fuera del proyecto”, declaraba a elPrat.tv Manuel Gómez, miembro del comité de empresa. Desde Damm no han querido hacer declaraciones al respecto y solo han intentado aclarar que se trata de un caso individual sin ninguna vinculación con el resto de la plantilla. Además, la empresa no se presentó a la reunión conciliadora con el comité en el Tribunal Laboral de Catalunya para llegar a un acuerdo sobre las acciones programadas.

El despido nulo, difícil

Según David Castillo, secretario del comité de empresa, por la vía judicial va a ser “muy difícil” lograr para Miguel Ángel un despido nulo que le otorgara la readmisión, ya que la ley actual sólo lo permite en casos de discriminaciones contempladas en la Constitución, como es el caso de las sexuales y raciales o por maternidad entre otras. Aunque no se descarta seguir la vía del mobbing. “Nosotros haremos todo lo posible para conseguir que Miguel vuelva a su puesto de trabajo, si no puede ser por el juzgado será por la lucha social”, asegura Castillo. Para ello se han programado acciones tanto en la puerta de la planta de El Prat con paros de una hora y manifestaciones en la central de Damm en Barcelona y se han recogido más de 300 firmas. •

Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

MARMOLES OUTILLAS

MARBRES, PEDRES I GRANITS

**CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ**

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÈFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Desalojada una vivienda afectada por las obras de la plaza de Catalunya

J. MARTÍNEZ / Viviendas cercanas a las obras de la plaza de Catalunya han empezado a sufrir desperfectos similares a los que aparecieron en el Nucli Antic con los trabajos de Adif. La consecuencia más grave, hasta el momento, ha sido la orden del ayuntamiento de desalojar la primera planta del número 165 de la calle de Jaume Casanovas, en la que residía una pareja de ancianos. El desalojo se llevó a cabo el pasado 7 de noviembre.

Los arquitectos encargados de la dirección técnica de la construcción del nuevo centro cultural recomendaron el realojo de los habitantes de la vivienda a raíz de la aparición de grietas y otros desperfectos que podían comprometer la habitabilidad del inmueble. José García, teniente de alcalde de Proyectos Urbanos y Obras Municipales, explica que el edificio que alberga la vivienda desalojada "se construyó en los años sesenta y los cimientos entonces no tenían la consistencia de ahora". García aclara que no hay que temer por la estabilidad del edificio, "pero sí que ha habido que apuntalar falsos techos y otros elementos ornamentales de la vivienda, por lo que finalmente acordamos con los propietarios alojarlos en otra vivienda". La previsión es que el matrimonio permanezca realojado en una vivienda de la zona central de la avenida Verge de Montserrat hasta mayo de 2009. Según lo acordado por el gobierno municipal, el desalojo se acabó ordenando con carácter

Puerta del balcón sellada con tablonos en la vivienda desalojada

de urgencia, al considerar que los trabajos de construcción de la línea L9 del metro, que se desarrollan en la misma zona, podían agravar la situación del edificio afectado.

Grietas en otras viviendas

Los vecinos de inmuebles cercanos aseguran que en sus casas también han aparecido grietas desde que las obras están en marcha. El propietario de una de las viviendas, ubicada en la avenida del Canal esquina con la calle de Barcelona, ha mostrado a Delta las grietas que han aparecido en el suelo y las paredes de su casa. Una de ellas recorre el pasillo central de punta a punta. El responsable de Obras

Municipales asegura que se han instalado aparatos de control (prismas) para detectar cualquier desplazamiento en fachadas u otros elementos. "Se realizan también ensayos sónicos sobre el nivel de aguas subterráneas", añade García. El concejal explica que los "pequeños desperfectos" en otras viviendas pueden deberse al "pilotaje" realizado para garantizar la seguridad del paso del metro en las cercanías de la plaza de Catalunya. "El túnel del metro va tan bajo que ni se debería notar la tuneladora, pero las vías suben un poco de nivel para aproximarse a la estación de Catalunya, y ahí los trabajos sí que están más cerca de la superficie", explica el regidor. •

Moreras realojadas

Las moreras de los jardines del Racó de Cal Saboia (entre Ignasi Iglesias y Les Moreres) han sido transplantadas al aparcamiento del final del paseo de la playa. El ayuntamiento ha ordenado el trasplante debido a que en los jardines se está construyendo

un pozo de ventilación para la línea L9 del metro. Los arbustos que hasta ahora ocupaban el nuevo emplazamiento de las moreras se han replantado en el muro que separa la playa del paseo, en el tramo situado entre el club marítimo y el aparcamiento. •

Aprobat el pàrquing sota la plaça Blanes

L'empresa municipal d'habitatge i aparcament, Prat Espais, gestionarà la construcció i explotació de l'aparcament subterrani ubicat a la plaça de Blanes i als jardins de Garrovillas. El pàrquing, que tindrà 246 places d'aparcament, té un pressupost d'execució de 6,9 milions d'euros.

Les companyies de mòbil han de pagar per operar al Prat

El TSJC ha confirmat l'ordenança municipal del Prat que obliga les companyies de telefonia mòbil a pagar a l'ajuntament per la utilització del domini públic municipal (infraestructures al subsòl, drets de vol). La sentència de l'alt tribunal català ha estat pionera a Espanya. Segons l'ajuntament, d'aquesta forma "s'ha acreditat, mitjançant els informes de professors d'enginyeria i enginyers de telecomunicacions, que no es podria realitzar cap comunicació telefònica mòbil sense fer servir les estacions i la xarxa de comunicació instal·lada al domini públic local (moltes vegades al subsòl públic) i no tan sols, com es sostenia fins ara a nivell teòric, per fer comunicacions entre telèfons mòbils i fixes, sinó també per fer únicament comunicacions entre telèfons mòbils".

**SERVICIO
OFICIAL**

TALLERES J.GARCÍA

CITROËN

C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

Reflexions d'un observador

Si vols pescar, t'hauràs de mullar

-Vosaltres, us considereu creients?
 -A què ve això? Ja tornes a fer enquestes?
 -Què vols dir amb ser creients? Suposo que tots creiem en alguna cosa. Ara mateix crec en el Barça de Guardiola.
 -Aneu bé, però...
 -Dels bons moments, cal gaudir-ne. No us sembla?
 -És clar, però us vull veure al camp de l'Espanyol quan l'inaugurin. Suposo que com a pratencs valoreu que estem ocupant un tros de Prat.
 -Sí, una antiga extracció d'àrids que van omplir d'escombraries...
 -Mira que n'ets de malparit. Una mica de respecte als pratencs que van jugar amb l'Espanyol. Els Arasa, Ara, Barberà..., ens haurien de fer una mica espanyolistes.
 -Ni així! A mi fins i tot em fot que el rector en sigui, ara que us preguntava si éreu creients.
 -Potser que el futbol sigui tan visceral com per fer trontollar la fe?
 -Tot sovint els creients en sou de visceral.
 -Tu t'exclous, pel que veig.
 -Home! On vols anar a parar?
 -M'explico: el diumenge vaig anar a missa i el mossèn quasi comptà els homes que hi érem.
 -Pocs. La dona ja resa per mi.
 -Aquí vull anar a parar. Em vaig dir: l'únic de la colla que ve a missa sóc joc i no obstant he anat a casaments, bateigs i comunions que tots heu celebrat.
 -Situem-nos. Què és ser creient? Perquè també podríem ser creients d'altres dogmes, cristians i no cristians.
 -Em referia a l'Església catòlica, que és on ens han educat a nosaltres, que jo sàpiga.
 -Alguns venim de famílies de vells republicans que no lligaven gens ni mica amb el "nacionalcatolicismo".
 -Però jo vaig ser al teu casament a la cripta de Sant Pere i Sant Pau...
 -Qui no. Et feien passar per l'adreçador, vulguis o no vulguis.
 -No serà aquesta una de les causes de la presència de tan pocs homes a les esglésies?
 -Vés a saber. Jo recordo aquella Església dels vicaris compromesos socialment. Al Prat en varem tenir algun. Aquells creaven addicció.
 -És ben cert. Però quasi tots se'n van sortir.
 -I es van casar.
 -Devien pecar i els va agradar...

-Ja hi som. Per a tu sembla que només n'hi hagi un, de pecat.
 -N'hi ha d'altres?
 -Bromes a part, jo diria que som creients però no practicants.
 -A mi posa'm agnòstic respectuós.
 -Respectuós amb què?
 -Amb el que puguin pensar els demés, creguin en un o altre déu, o no creguin en cap.
 -Precisament a tu t'he escoltat defensar valors que es consideren cristians.
 -A tots ens van educar en aquests valors. Ens van ficar al cervell una moral i una ètica que ens arribà pel cristianisme. No tinc clar que aquests valors siguin estrictament cristians.
 -No creieu que en això de creure o no creure, punt i a part dels valors, ha jugat fort l'exemple que ens han donat alguns predicadors?
 -Els vicaris que van plegar.
 -Queda gent que no ho va fer. Deixeu-me que m'agafi amb un exemple concret, el de mossèn Lluís Portabella que ara és a la Parròquia de Sant Cosme i s'ha vist complicat en un cas estrambòtic de matrimonis de conveniència.
 -Oh, és que va anar a pescar on sempre hi ha riada.
 -Poseu atenció. Després d'una vida exemplar com a capellà, després d'haver fet tasca missional a l'Amèrica i haver pacificat El Prat, que era una cosa ben complicada, després d'una tasca brillant al front de les organitzacions eclesiàstiques dedicades a l'ensenyament...
 -Ja sé per on vas. Li arriba l'hora de jubilar-se, tria la parròquia més complicada que coneix i es troba al bell mig d'una història de màfies, només perquè és allà.
 -És l'esperit d'aquells vicaris d'abans que atreien fins i tot als que ara ens considerem agnòstics, gent que fa creients de qualsevol causa a la que serveixin.
 -Potser que ho deixem aquí. Posant a Déu per damunt de tot, amb gent capaç de donar exemple fins el punt que ho fa mossèn Lluís, no hi ha més remei que creure en el que defensen.
 -Tu ja tens el resultat de l'enquesta. Es veu que som creients; el que no queda clar és en què creiem exactament.
 -Ja veig que el diumenge el mossèn ens tornarà a comptar i només serem uns quants homes.

L'OBSERVADOR

BOLSOS

Delcar
 Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

SEKHMET

Videncia, tarot,
 psicología, cursos,
 tienda de ropa y
 complementos

C/ Maurici Vilomara, 9

Tel. 93 379 24 16

www.sekhmet.cat

sekhmet.nefertum@gmail.com

Montse Anglada

Si ets client de "la Caixa", tindràs més temps per a tu

Perquè, per exemple, els nostres caixers automàtics disposen d'opcions personalitzades i incorporen la funció "Operacions habituals", per saber què vols i agilitzar la teva visita. A "la Caixa" innovem per crear serveis nous pensant en tu.

Parlem?

El párroco de Sant Cosme sólo fue citado para declarar en el marco de una investigación

DELTA / Lluís Portabella, el responsable de la parroquia del barrio de Sant Cosme, ha confirmado a petición del propio Periòdic Delta que nunca llegó a estar detenido en relación con una supuesta trama de bodas de conveniencia entre inmigrantes. El párroco sólo fue llamado a declarar por la policía judicial en el marco de una investigación que perseguía destapar una de estas redes. Sobre la posibilidad de que llegara a officiar alguna ceremonia previamente orquestada por una red de bodas de conveniencia, Portabella señala que simplemente se ha limitado a officiar bodas en las que los contrayentes aportaban los documentos y los testigos necesarios. "Ni he falsificado documentos ni he colaborado con grupo alguno; no tenía ni idea de que existiera una red de ese tipo ni que se estuviera investigando nada", asegura el párroco.

Ante la sorpresa que causó la aparición de la noticia en la edi-

ción del mes pasado, Delta reconoce que el uso del término "detenido" en el titular de la información fue del todo inapropiado para describir la breve relación que había existido entre el veterano párroco con la policía judicial.

EFE informa de que, según la Fiscalía del Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (TSJC), la red, que organizaba bodas "blancas", sobre todo con albaneses "sin papeles", ha sido ya desarticulada, en colaboración con la Policía Nacional, y la investigación sobre el caso ha sido remitida al juzgado de El Prat.

Por el momento se habrían descubierto hasta 24 expedientes matrimoniales irregulares en los que mujeres españolas habrían recibido dinero a cambio de casarse con extranjeros, ceremonia que se oficiaba presuntamente en la parroquia de la que es titular Lluís Portabella, donde los novios firmaban los expedientes y recibían el certificado matrimonial. •

Un olor a estiércol se adueña de la estación durante varios días

EFE / Un fuerte olor a estiércol invadió los alrededores de la estación de Renfe de El Prat durante el último fin de semana de octubre y varios días más. La estampa de pasajeros tapándose la nariz con las manos o alzando el cuello de sus camisetas y jerséis fue habitual ante el penetrante olor localizado en la zona. El hedor fue provocado por el vertido de abono orgánico que Adif, gestor público de obras ferroviarias, realizó en la capa de tierra bajo la que discurren las vías, con el fin de favorecer la aparición de vegetación.

El mal olor, que se extendía por buena

parte del núcleo urbano cada vez que soplaban vientos del norte, se intensificó porque Adif escogió un viernes para esparcir el abono y éste quedó sin distribuir ni mezclarse con la tierra todo el fin de semana. •

Bar Restaurante la

STELLANA

desde 1968

TAPAS SELECTAS

ESPECIALIDAD EN

PESCADOS • ENSALADAS

EMBUTIDOS • CARNES

TAPAS SELECTAS

NUEVO HORARIO

De lunes a sábado, de 7 a 16 h.
Jueves y viernes, abierto noche.
Viñeras de festivos, abierto.

Primer de Maig, 12 • Tel./fax. 93 379 43 59
08820 El Prat de Llobregat

**MONT
BLANC**

**Vine a triar
el teu joc
d'escritura**

PARKER

CROSS

INOXCROM

WATERMAN

SHEAFFER

pierre cardin

SERVEI SECRETARIA

Castella 27 - T. 93 379 37 49
El Prat de Llobregat

El Galileo Galilei no pot garantir el servei de menjador per a 80 alumnes al gener

El centre pateix les conseqüències de la no construcció d'un nou gimnàs promès per la Generalitat des del 2006

SERGI OLIVERA / Vint-i-dos anys d'existència amb el pati més gran de totes les escoles pratenques, però sense el gimnàs promès per la Generalitat des del 2006 i sense una sala menjador adient que garanteixi que tots els nens amb beca puguin quedar-se a dinar a partir del gener. I és que uns 80 alumnes del CEIP Galileo Galilei amb dret a menjador podrien quedar-ne sense si la frustrada ampliació del centre no es soluciona a curt termini, ni que sigui provisionalment.

Promeses incomplides

"La reivindicació del gimnàs és de tota la vida. Però sempre hi havia alguna inversió en educació més prioritària a la ciutat. Hem tingut molta paciència però ara ja hem arribat a un punt de ràbia i indignació. Estava tot planejat i a Setmana Santa ens diuen que no hi ha diners", explica Adriana Beidenägl, directora del centre. A partir d'agost del 2006, tres

directors de Serveis Territorials d'educació havien confirmat en tres moments diferents la posada en marxa de l'ampliació del Galileo Galilei. Professors, pares i alumnes ja ho veien com una realitat per aquest 2008, on les obres s'haurien d'haver iniciat durant la Setmana Santa. Però segons el Departament d'Educació no hi havien diners, posant com a excusa l'actual crisi econòmica.

Greus conseqüències

Davant la imminència de l'obra, amb l'adjudicació publicada al DOGC el novembre del 2006 i amb visites d'arquitectes i inspeccions a l'espai del pati que hauria d'ocupar l'esperat gimnàs (s'han arribat a fer projectes virtuals de l'edifici), des del centre van planificar el curs vinent comptant amb el nou equipament; ampliant el número de places de menjador i programant una sèrie de noves activitats d'educació física. El menjador original de l'escola s'ha

"El centre esgotarà totes les vies de diàleg abans de plantejar més accions de protesta"

quedat petit: té capacitat per uns 60 alumnes, quan hi ha actualment més de 100 becats per dinar al centre (210 hi ha a l'escola en total). La solució provisional fins ara ha estat utilitzar una sala polivalent que fan servir com a gimnàs a la vegada que de menjador. De cara al gener, però, l'augment de les beques concedides i la manca d'espai farà impossible cobrir les necessitats d'unes vuitanta famílies si no s'hi posa remei.

Un futur incert

L'obra ni s'ha fet ni es farà en un període de temps tangible, no s'ha posat cap data. Per tant, el que queda ara és buscar solucions provisionals, sobretot pel problema del menjador. Segons Adriana Beidenägl, una possibilitat seria "fer que un torn de

menjador es fes a l'IES Ribera Baixa, que és aquí al costat, però aquest institut tampoc està habilitat encara per cobrir aquesta necessitat". No se sap què passarà. De moment han iniciat protestes amb penjada de pancartes a la façana del centre i han sol·licitat una entrevista amb el Conseller d'Educació Ernest Maragall. També s'han posat en contacte amb el Síndic de Greuges, que va admetre a tràmit la queixa i demanarà un informe al Departament. Des de l'Ajuntament afirmen no poder fer res si la Generalitat assegura que no hi ha pressupost i que cal esperar. De poc serveix en aquest cas, segons comenta la directora de l'escola, l'acord entre Ajuntament i Educació del passat juny, on van decidir corresponsabilitzar-se del sistema educatiu local. •

Llobrecar, S.L.

Tu Servicio Autorizado SEAT en El Prat de Llobregat

www.llobrecar.seat.es

Infórmate en:

C/ Les Moreres, 31 (Pol. Ind. Estruch) - El Prat de Llobregat - Teléfono 93 478 11 10

Cal Ramon
Primer Aniversario

C/ Pablo Neruda, 56 Tel. 93 370 99 12 www.calramon.es

Calidad al servicio de nuestros clientes

Pregunte por nuestra selección de vinos y nuestro producto estrella de El Prat, el pollo "Potablava".

Gran surtido de embutidos ibéricos.
Selección de tapas variadas.
Pulpo, anchoas del cantábrico, bravas, chipirones.
Gran variedad de carnes a la brasa.
Selección de ensaladas especialidad Cal Ramón.
Menú diario.

Menú especial fin de semana.
Reservas para bautizos, comuniones, convenciones y reuniones de empresa.
Cenas privadas

Capacidad:
Comedor interior 110 personas.
Terraza exterior 56 personas.

Pérez Moya alerta sobre la presència d'alcohol a les carreteres

Josep Pérez Moya, amb Pere Azuara a l'Hotel d'Entitats del Casc Antic

N. MACÍAS / El director del Servei Català de Trànsit, Josep Pérez Moya, va parlar sobre l'excés d'alcohol i drogues a les carreteres en el marc d'una conferència organitzada per la Unesco d'El Prat i que va presentar Pere Azuara, president local de l'entitat, en què, a més, va defensar la limitació dels 80km/h a les carreteres de l'àrea metropolitana.

Des que es va posar en marxa aquesta mesura "que genera polèmica", tal i com va reconèixer Pérez Moya, s'ha aconseguit disminuir en un 29% el nombre d'accidents, i en un 50% el total de morts i ferits greus. També s'han millorat els índexs de contaminació atmosfèrica. De fet, el polític pratenc va assegurar que la limitació s'havia fixat en 80km/h "perquè vam entendre que les corbes de contaminació assolien el seu mínim nivell en aquesta velocitat". Entre els objectius fixats per la Unió Europea està el de reduir el 50% de les víctimes a les carreteres per a l'any 2010 respecte de l'any 2000. "A més de la fractura social que representen els accidents de trànsit, a Espanya tenen un cost de 16.000 milions d'euros l'any".

Més accidents per drogues, i entre camions

Però el veritable problema a les carreteres radica en la creixent presència d'alcohol en la sang dels conductors. Una enquesta realitzada a 8.000 persones va oferir conclusions esfereïdores: un 2'3% dels enquestats havia begut per sobre dels límits permesos. Les autòpsies realitzades als morts en carretera llançaven xifres alarmants: un 23% dels cadàvers presentaven rastres d'alcohol, i un 8%, de drogues. "Aquest últim és un problema que augmenta", reconeixia Pérez Moya. També preocupa els responsables del departament l'augment dels accidents entre els vehicles pesants.

A més de la limitació a 80km/h, el Servei Català de Trànsit ha pres altres mesures per reduir la sinistralitat: s'han instal·lat 125 radars a tot el territori, i es controlen 500 quilòmetres de carreteres. El Pla de Seguretat Viària de Catalunya ha fixat l'educació com a pilar bàsic per evitar més accidents entre els conductors del futur. •

El renovat Centre Aloïis dona més recursos als malalts d'Alzheimer

N. MACÍAS / "Un recurs específic per als afectats d'Alzheimer, que pràcticament no existeix a la resta del Baix Llobregat". Aquesta és la importància de l'ampliació del Centre Aloïis de l'Associació de Familiars de Malalts d'Alzheimer (AFA) per a la seva presidenta, Ma. Rosa Giner, tal i com va manifestar el dia de la inauguració de les instal·lacions, el 14 de novembre. El nou Centre Aloïis, situat a l'Avda. Apel·les Mestres, incorpora una Aula de Memòria amb el novedós programa cognitiu Grador, que estimula el cervell dels pacients mitjançant uns ordinadors amb pantalles tàctils i uns exercicis específics. Giner va agrair "l'important ajut de l'Ajuntament d'El Prat", que ha fet una aportació de 125.000 euros, i a l'Obra Social de Caja Madrid, representada per uns dels seus directius, Sergi Capella. La presidenta va explicar que "la batalla contra l'Alzheimer està donant els

seus fruits", i va destacar l'aportació desinteressada de molts voluntaris de l'associació, "que han ajudat fins l'últim moment a que el centre fos a punt, donant els retocs finals". Ara, el Centre Aloïis dobla la seva capacitat, i passa a poder atendre uns 30 malalts.

L'alcalde, Lluís Tejedor, es va mostrar "complagut" per la "serietat" d'aquest projecte promogut per l'AFA "i que justifica amb escreix l'esforç econòmic que ha fet l'Ajuntament d'El Prat per atendre una part dels nostres ciutadans". L'alcalde va insistir en què iniciatives com aquesta fan bo el lema El Prat, la ciutat de les persones, que inspira el seu programa. L'acte també va comptar amb la presència d'Àngels Noguer, representant de la Diputació. La inauguració va començar amb la benedicció de les instal·lacions a càrrec de Mossèn Josep Maria Domingo. •

<p>PROGRAMACIÓ</p> <p><i>Fira del Gall</i> Del 12 al 14 de Desembre Stand i Accuació 20:30h FIRA DEL GALL</p> <p><i>Festival Gimnàstica Rítmica</i> Dia 20 de Desembre al matí, Poliesportiu Estruch Col·laboració a les 12h</p> <p><i>Concert de Nadal</i> Dia 20 de Desembre a les 18h Concert de Nadal al Teatre Modern</p> <p><i>Missa de Nadal</i> Dia 25 de Desembre a les 12h Acompanyament a la Missa de Nadal Església Sant Pere i Sant Pau</p>	<p>CONCERTS08</p> <p>ACTIVITATS</p> <p><i>Coral</i> Lo Llobregat de les Flors Busquem homes per fer Zarzuelas i Musicals Si vols cantar i passar-ho bé, vine! Assaigs - dilluns i dijous de 22 a 23:30h</p> <p><i>Grup Vocal</i> Lo Llobregat de les Flors Busquem veus amb esperit jove per fer cançons pop, contemporànies i clàssiques. Assaigs - 1r i 3r dissabte de mes de 18 a 20h</p> <p><i>Classes de Ball</i> Lo Llobregat de les Flors Francesc 699 34 66 69 Assaigs - dimecres de 21 a 22:30h</p>	<p>CURSOS200809</p> <p>ENSENYAMENT</p> <p><i>ESCOLA música de</i> Lo Llobregat de les Flors</p> <p><i>Àrea de Música Clàssica</i> Iniciació a la música, Llenguatge musical, Piano, Cant, Guitarra clàssica, Violí, Flauta</p> <p><i>Àrea de Música Moderna</i> Piano, Cant, Guitarra Elèctrica, Baix elèctric, Saxo</p> <p>200809</p> <p>Matrícula Oberta Et pots apuntar durant l'any a totes les Activitats!</p> <p>Sancti Boi, 34 - 08820 El Prat de Llobregat (Barcelona) Info: 93 379 41 29 · coraldelprat@hotmail.com http://llobregat.blogspot.com</p>
---	--	--

Importants jornades sobre episodis de sequeres celebrades al Prat

Es van presentar 16 ponències i 4 comunicacions

DELTA / Els dies 30 i 31 d'octubre de 2008, es van celebrar, a l'hotel "Ciutat d'El Prat" de la nostra població, unes Jornades relatives a les sequeres amb el títol genèric "La gestió de las crisis hídricas: los usuarios de aguas subterráneas y la administración frente a la sequía", organitzades per la "Asociación Española de Usuarios de Aguas Subterráneas- AEUAS" i la "Comunitat d'Usuaris de la Vall Baixa i Delta del Llobregat-CUADLL", amb el patocini del "Ministerio de Medio Ambiente y Medio Rural y Marítimo" i l'"Agència Catalana de l'Aigua".

Aquestes jornades, en les quals van participar més d'un centenar d'especialistes de tota Espanya, van ser coordinades pel secretari general de la AEUAS i CUADLL, en Jordi Codina Roig.

Al llarg dels diversos blocs

temàtics es van presentar 16 ponències i 4 comunicacions. Cal consignar que entre els autors d'aquests estudis n'hi van haver els de dos pratencs. Ens referim a la ponència: "La Gestión de las Sequías- Experiencias del Sistema Ter-Llobregat", a càrrec del hidrogeòleg, i director tècnic de la CUADLL, Enric Queralt, i la comunicació "Una visión histórica de las principales sequías registradas en el Bajo Llobregat (1812-1950)" presentada pel nostre col·laborador, Josep Ferret.

Aquestes jornades s'han realitzat en el marc del conveni signat entre la AEUAS i la "Dirección General del Agua" del Ministerio de Medio Ambiente, amb la finalitat d'establir un marc general de cooperació per a promoure la gestió col·lectiva i la participació dels usuaris d'aigües subterrànies. •

Èxit del sopar commemoratiu del 25è aniversari de la Junta del Prat de l'AECC

DELTA / La Junta del Prat de l'"AECC-Catalunya contra el càncer" ha complert aquest any de 2008 el seu 25è. aniversari. Per celebrar l'efemèride, es varen reunir prop de tres-centes persones, en un sopar que va tenir lloc el passat dia 15 de novembre. Gent de l'associacionisme, regidors i regidores de l'ajuntament del Prat, col·laboradores i col·laboradors de l'entitat, amigues i amics i ciutadans que amb aquest gest, volien testimoniar un reconeixement i una gratitud per la tasca humanitària, desinteressada i permanent que la junta pratencs de l'AECC, predidada per la Maria Rosa Blanco, està duent a terme. Lluny estan aquells temps on una qüestió anual era l'única sortida al carrer de l'AECC. Ara, la Maria Rosa i les altres membres de la junta del Prat, amb entusiasme i esperit altruista per la tasca encomiable, no paren de fer coses per poder recaptar fons: cursa atlètica popular, concerts, sopars... Fons

que en definitiva, van a parar a poder ajudar materialment i psicològicament, els malalts de l'enfermetat que estan a casa seva, i a col·laborar amb l'hospital de Sant Joan de Déu a fi i efecte de què es puguin adquirir els materials més moderns per a la investigació i el tractament del càncer en infants. Precisament, l'altre nit un xec de 6.395 euros va ser lliurat al director de l'esmentat hospital, xifra que va ser recaptada amb un 10% de l'import del mateix sopar i amb els números dels sortejos que es varen realitzar, a part d'una no menyspreable col·laboració de l'Obra Social de "la Caixa". En el parlament de cloenda de l'acte, l'alcalde del Prat Lluís Tejedor va testimoniar l'agraïment profund de tota la ciutat a aquesta associació i a aquesta junta per tot el que han fet pel Prat i pels seus ciutadans i ciutadanes (justament pels que més ho necessiten) i va encoratjar-les a seguir el camí que fa 25 anys van iniciar. •

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.

- **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia, fins a 20 especialitats.
- **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

Un quart de segle treballant per donar feina

El centre especial de treball de l'APMIB al Prat compleix 25 anys

JAVIER MARTÍNEZ / El centre especial de treball de l'Asociación de Empleados de Iberia Padres de Minusválidos (APMIB) ha complert 25 anys i afronta el seu futur intentant anar més enllà de crear llocs de feina per a adults amb disminucions psíquiques.

Actualment, el centre de treball té una secció dedicada a teixir, cusir i empaquetar mitjons (fins a 20.000 cada dia) que es destinen als empleats de terra d'Iberia i una altra dedicada a manipular i empaquetar cobertes per a diverses línies aèries, així com per a l'AVE Barcelona-Madrid i trajectes de Wagon-Lits.

Al centre hi treballen 40 empleats amb disminució psíquica. Aquests centres tenen

com a objectiu que els treballadors s'acabin incorporant a les plantilles d'empreses ordinàries. Rosa Ma. Pons, encarregada de producció, reconeix, però, que costa arribar a aquest punt. "És cert que la llei obliga a les empreses a tenir contractat almenys un dos percent de personal amb discapacitat, però també els permet, en cas que no puguin per l'estructura de la seva producció, subcontractar una part de la feina a centres com el nostre", comenta l'encarregada.

Isabel Asensi, directora del centre de treball, apunta com a nou repte poder arribar a oferir altres serveis com pisos i llars residència, "perquè el treball de manipulat també es ressent de la crisi econòmica".

Treballadors del centre de treball de l'APMIB

"Les companyies aèries han restringit els seus serveis de menús a bord i això es nota en el nombre de cobertes que s'empaqueten, però en certa manera també es compensa perquè ha pujat la producció que ens demanen des de l'AVE", explica Pons.

"Una de les diferències clau amb l'empresa convencional és que aquí sí que s'adapta el lloc de feina i les funcions a la persona", afegeix.

"Tot i així, els tractem com a treballadors adults que són i conscienciem a les famílies que els han de deixar d'infantilitzar. De vegades es dona el cas que truquen els pares i diuen: "El nen no podrà venir avui perquè es troba malament". Llavors penses: "Però si el 'nen' té 40 anys i pot perfectament demanar la baixa al metge, com un treballador de qualsevol empresa", comenta Pons. •

Para ver se ha de mirar

¡Nos va la vida!

A media tarde del pasado domingo, día 9 de noviembre, el Servei Català del Trànsit pidió a los conductores "máxima atención al volante" a raíz de "un fin de semana trágico con cinco víctimas mortales" de las que cuatro (tres motoristas y un ciclista) pertenecen a los colectivos más débiles en la carretera. Y yo me pregunto ¿por qué solamente "máxima atención al volante?", ¿es que los motoristas no han de tener máxima atención al manillar?. ¿O acaso no son los motoristas los que en su inmensa mayoría circulan a más velocidad por las carreteras nacionales y maniobran con mayor rapidez ya por un carril, ya por otro, entre un enjambre de automóviles?.

Yo estoy de acuerdo en que -como pomposamente ahora se dice- hay que desarrollar una cultura de las dos ruedas, pero automovilistas, motoristas y ciclistas, todos los que estamos en la carretera. Porque ni los motoristas y ciclistas son las víctimas de la circulación, ni los automovilistas somos los verdugos. Todos hemos de hacer un esfuerzo.

En un artículo de La Vanguardia se leía el pasado día 10 de noviembre: "Los

automovilistas no se han acostumbrado a la presencia de los motoristas". Yo creo que es totalmente a la inversa: Los motoristas no se han acostumbrado a la presencia de los automovilistas. Vamos a ver. Por razones que no vienen al caso yo debo recorrerme toda la Ronda de Dalt una o dos veces por semana. Si la circulación es más o menos fluida, quiero decir si se puede circular sin retenciones a la velocidad autorizada, todo va más o menos bien. Pero en cuanto la circulación se hace densa o se producen retenciones, como ocurre desgraciadamente con demasiada frecuencia, los motoristas -en su mayoría- se convierten en dueños de la situación, ya que incumpliendo todas las más elementales normas de circulación, cambian de carril cuando les apetece sin señales de ningún tipo y pasan a toda velocidad entre los automóviles, que han de estar pendientes no sólo del que tienen delante y del que tienen detrás sino también de las motos que les aparecen ya por la derecha, ya por la izquierda, incluso por los arcenes. Algún motorista, además, convencido de que el automovilista es el

malo de la película, pasa dando un manotazo al capó de su vehículo mientras indica con un ostentoso gesto que se aparte.

Dicen que el lado positivo de la crisis económica, está en que resurgen valores que habían quedado olvidados. Uno de ellos es el de la paciencia. Pues bien, antes de meternos en nuevas culturas -ya tenemos bastante con la de las civilizaciones- los motoristas, en general, deberían cultivar también este importante valor: la paciencia. Y circular tranquilamente por los carriles que están señalados, un vehículo detrás de otro. Y si se quiere cambiar de carril, pues poner el intermitente o hacer señales con el brazo...

También los automovilistas hemos de cuidar muchos aspectos de la circulación, sin duda, pero creo que los motoristas antes de considerarse víctimas de la misma -como escenificaron, a mi modo de ver sin razón, hace unos días en Madrid- deberían tratar de cumplir con todo rigor las más elementales normas de circulación. ¡Nos va la vida!

TOMÁS ALLENDE

El pratenc Joan Lluís Pujol i Font, primer Secretari General de Esquerra Republicana de Catalunya

Nasqué al Perelló el 07 d'abril de 1901, fill de Josep Pujol i Capsada i de Misericòrdia Font i Martí, tercer de sis germans, fill de Josep Pujol Capsada i de Misericòrdia Font Martí, originaris de Reus.

El 1908 la família es traslladà al Prat de Llobregat, amb la idea de facilitar els estudis universitaris dels fills.

Els inicis d'aquesta nova etapa foren durs per a la família, ja que el pare heretava l'oposició que el caciquisme conservador local havia practicat envers el metge que ell anava a substituir, però també al fet que pocs mesos després d'aquest trasllat moria la mare.

L'ambient familiar de caire nacionalista i d'esquerreres marcà la tendència política dels germans Pujol. A diferència dels seus germans, que cursaren estudis de Medicina o de Farmàcia, en Joan Lluís va fer estudis de Dret. Des de molt jove s'interessà per la política. Formà part de les joventuts del Centre Autonomista, entitat que el seu pare havia contribuït a fundar al Prat, i fou redactor de *Ressò*, la publicació que impulsava el Centre.

A la tardor de 1920, va ser elegit en Joan Lluís Pujol, com un dels dos vocals de la Junta de la Joventut Nacionalista, constituïda per sis persones. La cita Junta era una secció del Centre Autonomista del Prat.

Va publicar entre el 1920 i 1921, tres interessants articles sobre aspectes filosòfics de les ideologies polítiques, al periòdic nacionalista pratenc *El Ressò* amb el títol genèric "De re sociològica". El 21 de març de 1921, es va celebrar en el Centre Autonomista del Prat, que en aquesta època estava presidit pel Dr. Josep Pujol, pare d'en Joan Lluís Pujol i Font, una "Vetllada necrològica en honor del Dr. Martí Julià i de Mac Seeeney". Va ser un dels oradors que van intervenir en aquesta vetllada, en representació de la Associació Catalana d'Estudiants, el qual feu un parlament patriòtic.

També l'11 de setembre de 1921, va tenir lloc en el Centre Autonomista una vetllada commemorativa, en el que a part de la participació de nois i noies del Pomell de Joventut, que recitaren poemes, van intervenir amb entusiastes parlaments diverses persones, entre els quals el de Joan Lluís Pujol, que ho feu en representació de la Associació Catalana d'Estudiants.

Estudià la carrera de Dret compatibilitzant-ho amb el treball en una farmàcia i es queda a viure en una pensió de Barcelona. El 1924 obtingué la llicenciatura per la Universitat de Barcelona i començà a exercir com a advocat en aquesta ciutat.

Cap el 1929, l'Ajuntament del Prat li va encarregar un dictamen relatiu a l'extracció d'àrids (graves i sorres) del riu Llobregat, per tal de protegir els drets tradicionals dels veïns del Prat.

Entorn a 1930 apareix com a col·laborador del setmanari *L'Opinió* i com a membre del grup d'intel·lectuals aplegats entorn d'aquesta publicació i que es reunia a l'Ateneu Barcelonès. El mateix any va ser un dels signants del Manifest d'Intel·ligència Republicana, que pretenia aglutinar les forces republicanes, nacionalistes i sindicals. El 1931 va ser membre de la comissió organitzadora de la Conferència d'Esquerreres que dugué a la fundació d'Esquerra Republicana de Catalunya, en què fou un dels secretaris de la mesa de l'acte i esdevingué el primer Secretari General del partit.

Va ser candidat d'Esquerra a les eleccions municipals d'abril de 1931, pel districte X de Barcelona, però no aconseguí l'elecció. Poc després, en el procés de reestructuració de la direcció del partit per afrontar la nova situació política -l'èxit electoral, la proclamació de la República i la formació de la Generalitat provisional-, deixà la secretaria general. A les eleccions de maig del mateix any per constituir la Diputació Provisional de la Generalitat, va ser elegit per Barcelona en la candidatura d'Esquerra.

El gener de 1932 impulsà el setmanari d'Esquerra *Fornal*, que passà a dirigir i a escriure-hi articles d'opinió, sovint de tema jurídic. El mateix any, passà a ser col·laborador de *La Campana de Gràcia*, en la seva nova etapa sota la direcció de Joan Puig i Ferrer.

A les eleccions generals per al Congrés dels Diputats de 1933, va formar part de la candidatura d'Esquerra -en coalició amb altres forces- per Tarragona, sense obtenir l'elecció, en el context del retrocés electoral dels partits d'esquerra. Intervingué en diversos actes de propaganda de la Unió de Rabassaires.

En els Jocs Florals de 1934, celebrats al Centre Artesà del Prat, va formar part de la presidència, conjuntament amb el Conseller Ventura Gassol, que havia estat mantenidor dels mateixos, l'alcalde, Josep Gibert Pascual (ERC), el jutge Municipal, Tomàs Pujol i Font i altres personalitats locals, com s'aprecia en una de les fotografies de l'època.

El mes de maig de 1935, a l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, "...hi hagut unes discussions sobre la ponència de la Junta de Govern relativa a les facultats legislatives del Parlament Català". "El distingit advocat i bon amic nostre. J.Ll. Pujol i Font, hi prengué part amb gran encert, essent-ne molt felicitat al final pels coneixements que demostrà amb la seva brillant i encertada intervenció". El 16-08-1935 visita, amb el seu pare Josep Pujol, a Companys detingut al penal del Puerto de Santa Maria, Sevilla, pels fets d'octubre de 1934.

A finals de 1935, es va signar un nou

tractat de comerç amb França, relatiu a l'exportació de verdures. Aquest tractat, però, afavoria als valencians en perjudici de l'agricultura catalana, especialment la del Baix Llobregat. Per tractar d'aquesta temàtica es va celebrar convocada pel la Federació Agrícola del Llobregat una assemblea, el dia 22 de desembre de 1935, a Sant Feliu del Llobregat. Presidi aquesta reunió entre altres personalitats, en Joan Lluís Pujol i Font, sent aquest un dels oradors que van intervenir en el debat. L'any 1936 en Joan Lluís Pujol, tenia el seu despatx al carrer Llària nº 116 de Barcelona, tot i que continuava empadronat al Prat de Llobregat. S'anunciava al *Noticiari Pratenc* a partir de l'abril de 1936. En els primers mesos de la Guerra Civil, va ser delegat de la Conselleria d'Agricultura i Proveïments al Comitè Central de Proveïments. Va viure bona part de la Guerra a Marsella, com a membre del consolat espanyol.

Viatjar a La Havana des de Marsella, on arribà el 01/07/1939. Visqué amb el seu germà Ventura que ja havia emigrat anteriorment. Conjuntament amb ell gestionaren la introducció dels productes farmacèutics dels laboratoris de Comercial Bonnin, del que era soci el seu germà Miquel a Barcelona. Representà a través de Jolfont Agency altres productes. També muntà una agència de publicitat amb uns amics.

Emigrà a Detroit, Michigan, el 1941, d'on passà a Nova York, per la introducció dels productes farmacèutics a EUA.

Col·laborà en publicacions dels centres catalans d'Amèrica, com *La Nova Catalunya*, editada pel Centre Català de l'Havana, i *Veü Catalana*, editada a Mèxic. Fou president del Centre Català de Nova York.

Treballà com a directiu en diferents empreses del ram farmacèutic a diferents ciutats americanes en les àrees d'exportació i a Cleveland participà en la vida associativa, fou membre de la Junta Directiva de la Cleveland World Trade Association i membre del Bureau of Speakers of Council of World Affairs de Cleveland i Vicepresident del Cleveland Chess Club.

Va morir el 16 de febrer de 1963 d'un atac de cor a Worcester.

JOAN LLUÍS FERRET PUJOL

35

FIRA
AVÍCOLA
DE LA
RAÇA
PRAT

EL PRAT 12, 13, 14 de desembre 2008

Generalitat
de Catalunya

Parc Agrari
del Baix Llobregat

Diputació
Barcelona
xarxa de municipis

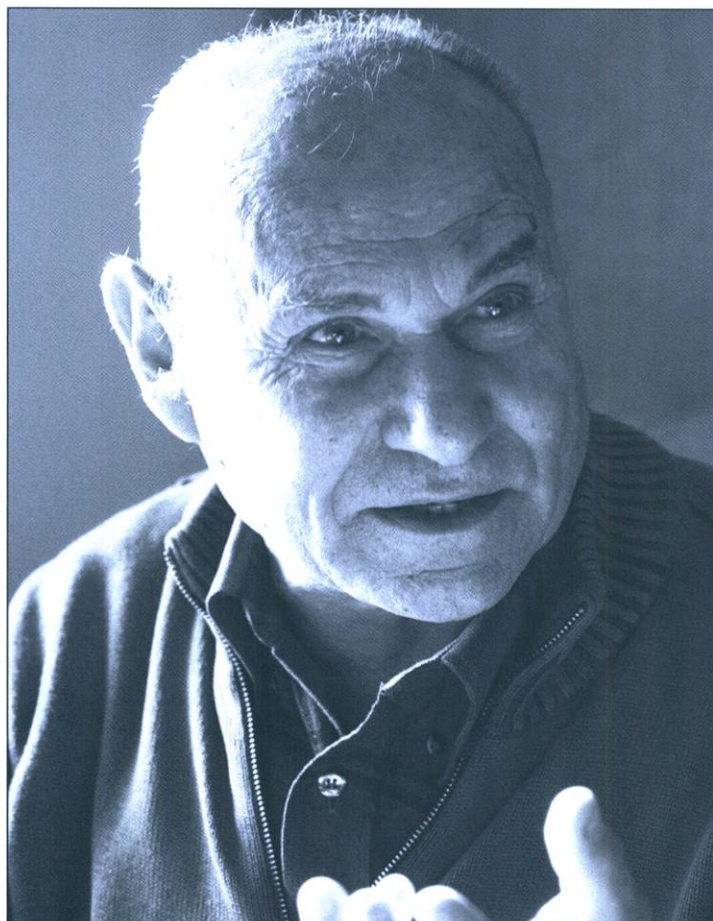

Ajuntament del Prat de Llobregat

Joan Vilà, un tenista de vocació que ara escriu llibres

NEUS MACÍAS / Joan Vilà va néixer uns mesos abans de la Guerra Civil, i aquest fet va marcar els primers anys de la seva vida. El seu avi i el seu pare van ser presos, i quan els traslladaven al cementiri de Montcada per afusellar-los, van decidir fugir i van començar a córrer. A l'avi el van matar, i el pare va amagar-se en un ninxol, va poder passar a França, i després es va instal·lar a Sant Sebastià. Tota la família, la mare, el seu germà Pau i ell, van viatjar fins allà i van tornar a El Prat acabada la contesa militar. El petit Joan va començar l'escola a les Carmelites, i després al Sant Josep de Calasanz. El batxillerat el va fer als frares, a la Bonanova, com a intern, i no guarda bons records d'aquells anys. Com que venia de família benestant, agricultors pròspers, va tenir l'oportunitat d'estudiar una carrera. El seu germà va fer Veterinària i ell va optar per la carrera de Dret. "Però no m'agradava gaire. Jo el que hagués volgut ser realment era tenista o futbolista". I és que era un gran jugador de tennis, però tenia els genolls "avariats", diu ell, i no va poder fer carrera. També va jugar a futbol durant molts anys. Un any a l'equip d'El Prat, també al Guinardó... però la millor època va ser quan va formar part de l'equip de La Papelera Española, entre els 19 i els 24 anys. "Hi havia un ambient fantàstic, érem molt bons companys: res no pot funcionar sense la companyonia. Els recordo com els millors anys de la meua vida". El seu pare el portava al camp del Barça alguns diumenges, i així li va venir l'afecció per l'equip blaugrana. També va passar moltes tardes mirant els toros, a la plaça, amb el pare. "I jo reconec que el toreo pot ser un art. Jo vaig veure torear Manolete, per exemple. Però actualment sóc anti-taurí: no suportó que torturin els animals amb les banderilles, o amb la pica. Jo estaria a favor de torear-los, però no de matar-los".

Acaba de publicar el seu primer llibre, *Contes de Pratesburg*, i ha revolucionat mitja ciutat. Tot i que ell assegura que les vivències i les persones en què es va basar per escriure'ls queden "difuminades", molta gent s'ha reconegut en les històries. "Però ningú no s'ha queixat. Moltes dones em feliciten i em diuen que quan publicaré el següent llibre". Joan Vilà és xerrià, cosmopolita i molt culé. Llegeix en italià, anglès i francès, mira la BBC, i durant anys es va dedicar a ser promotor d'habitatges. Diu que si pogués fer un pacte amb el Diable, com Dorian Gray, es plantaria als 25 anys.

Joan Vilà va dedicar-se durant anys a la construcció d'habitatges

Habitatges a les propietats familiars

L'any 1969 va anar a Madrid per aconseguir el títol d'Agent de la Propietat Immobiliària, tot i que mai no va exercir. Però sí es va dedicar als negocis immobiliaris, tot i que de manera diferent. "Teníem moltes propietats familiars, moltes finques, i El Prat estava creixent". Així, va començar a construir l'edifici on viu actualment, i després van venir promocions a altres zones de la ciutat, com el Remolar, el carrer Urgell, o el carrer Joan Vilà, dedicat al seu pare. Venien els pisos al comptat, i a cinc i deu anys. També l'edifici municipal del carrer Centre, on s'ubiquen

oficines de l'ajuntament, es va construir a terrenys de la seva propietat que els va comprar al seu cosí. Diu que li agradava el món de la construcció perquè "és bonic i toques moltes teclès; però jo era d'estar-me a les obres, no em quedava a l'oficina". Tot i això, mai no va decidir-se a muntar una agència immobiliària. "El meu gestor deia que, com que no tenia fills ni família que m'empenyés, mai no vaig voler dedicar-me al tema de forma professional".

Joan Vilà recita noms i dades a velocitat de vertigen. Té una memòria prodigiosa, i casa seva està plena de discos, llibres i diccionaris. Està llegint tres llibres alhora, en italià, francès, anglès i castellà. "Prac-

tico perquè no se'm rovelli el cervell", diu divertit. Li agraden molt els idiomes, tot i que diu que un problema intestinal l'impedeix viatjar. Així que ho fa a través de l'antena parabòlica i del televisor. Cada dia, cap a les onze de la nit, es connecta a la BBC, que ofereix reportatges de tot el món. I també prepara el seu proper llibre, després de *Contes de Pratesburg*, "una colla d'aventures de fa 50 anys", segons la seva definició. L'obra, publicada fa uns mesos, estava escrita des de feia anys, però problemes legals l'havien impedit editar-lo. "Ara, les dones m'abracen, i en volen un altre. Jo estic escrivint un llibre infantil, que tracta de dues gallines i un gall". Però encara està per decidir el nom del gall. "És que a mi imaginació no em falta!".

La Colla del Llanto i les serenates

També recorda els anys de la Colla del Llanto, els seus amics, uns quinze nois d'El Prat, "uns matadors!", riu ell, que es dedicaven a cantar serenates a les noies. "A mi m'encantaven les rancheras, i les cantava força bé". Era una època romàntica, i el nostre protagonista, tot i que ell no en vol parlar, tenia força èxit amb les dones. "Era simpàtic, això sí". I aquí ho deixa. Cada any, els de la Colla del Llanto es reuneixen en un dinar per recordar vells temps.

Joan és assidu de la cafeteria La Cova, on troba amics amb els que parlar del club dels seus amors, el Barça. Allà fa tertúlia sobre els partits de l'equip que ara dirigeix Guardiola. "El veig bé, el Barça, però encara ens ha de visitar el València, el Sevilla, el Madrid i el Villarreal. Després, ja veurem, llavors ja direm com està l'equip". •

Estampes de la postguerra

L'entrega obligatòria del paper moneda emesa en el "periodo rojo"

L'any 1938, ara fa setanta anys, en plena guerra civil, quan encara no estava decidida la batalla de l'Ebre i bona part de les grans ciutats de l'Estat, Madrid, Barcelona i València estaven dominades pel govern de la República, el govern de Burgos del general Franco, en sentint-se ja guanyador del conflicte bèl·lic va ordenar fer la primera emissió de paper moneda de curs legal a la zona nacional o ocupada pel nou règim franquista. Molt probablement degut a la falta de maquinària, material i tècnics especialitzats a la "zona nacional", la impressió d'aquests nous bitllets va ser encarregada a l'Alemanya nazi (1) i la Itàlia feixista. (2)

Aquell mateix any 1938, el govern del general Franco va promulgar el "Decret de 27 agost de 1938", sobre el "Fondo de papel moneda puesto en circulación por el enemigo", el qual es va complementar amb l'Ordre de 5 de setembre del mateix any.(3)

Aquest Decret obligava als habitants de les zones republicanes, ocupades per l'Exèrcit Nacional, a que entreguessin a les entitats bancàries i a les caixes d'estalvis autoritzades el paper moneda emés en el "período rojo". Aquesta incautació obligatòria de la moneda republicana emesa durant el conflicte bèl·lic ser un veritable robatori que va afectar a totes

Bitllets emesos per la República durant la Guerra Civil que van ser retirats pel nou govern.

les classes socials, però sobretot a la classe treballadora

A El Prat que va ser "alliberat", per les tropes franquistes, com és sabut, el 25 de gener de 1939, però l'aplicació del citat decret no es va complir fins el mes d'abril del mateix any.

A la nostra població es va acordar per les autoritats de l'època, suposem a finals del mes de març de 1939, que l'entrega del diners per part dels veïns, s'havia de fer a la sucursal del Banco de Vizcaya, l'únic establiment d'aquesta naturalesa que hi havia aleshores a El Prat. Aquesta entitat bancària s'havia instal·lar al carrer Major, aleshores Carrer Pi i Margall, als inicis dels anys 30, del segle XX. (4)

En la sessió de la Comissió Gestora Municipal de data 3

d'abril de 1939, el mateix ajuntament " en cumplimiento de las órdenes dimanadas del Gobierno del Estado referentes a la entrega del papel moneda puesto en circulación durante el período de dominio rojo, se acuerda entregar en la sucursal del Banco de Vizcaya los billetes de dicha clase existentes en las arcas municipales. (5)

La gent atemorida, va anar al citat banc a fer entrega del paper moneda, i els certificats de plata de que disposaven. Era tal l'aglomeració de gent

que es formaren llargues cues en el carrer Major que van durar diversos dies. (6) Es pot estimar que van complir aquest requeriment unes 800 o 900 persones.

A l'entrega dels diners a la sucursal o delegació del Banco de Vizcaya, aquest emitia un rebut-comprobat dels diners dipositats, d'acord amb els preceptes establerts en el citat Decret i Ordre, detallant la persona que feia l'entrega i el seu domicili, i les quantitats de pessetes en forma de paper moneda i certificats de plata. (7)

Molts pensaven que aquests diners serien canviats per la moneda emesa pel nou Règim, o que hi hauria una certa compensació dinerària, però això fou només una il·lusió. Lamentablement els estalvis de molts, entre ells els pocs que tenien la majoria de treballadors, es van esfumar.

Això va representar un fet més de la repressió franquista a la zona que va ser fidel a la República, que ha estat oblidat.

JOSEP FERRET I PUJOL

Ara fa 75 anys

Novembre de 1933

El senyor Antoni Bosch, apoderat de "Vidrieria Jordi", va sol·licitar en nom de la Vda. de Jordi Milanés de Barcelona, autorització per establir una indústria de fabricació mecànica de vidre al Prat. En la sessió de la corporació municipal celebrada el 2 de novembre de 1933 es va autoritzar l'establiment d'aquesta indústria.

REFERÈNCIES:

- 1.- Els bitllets de menor valor, com el cas dels d'una pesseta, es van confeccionar a Itàlia. (Coen & Banconote-Milano);
- 2.- Els bitllets de més valor, com els de 100 pessetes, es van imprimir a Alemanya, (Leipzig-Gieseke & Devrient-Berlin);
- 3.- Aquesta ordre va ser publicada en el B.O. 17 de setembre de 1938;
- 4.- Únic entitat bancària i d'estalvi existent a El Prat en aquella època;
- 5.- AMEP, Llibre d'Actes, sessió 3-4-1939.;
- 6.- Segons informacions de diversos veïns i persones que van fer entrega dels diners;
- 7.- Dades extretes d'un rebut d'una persona que fa fer l'entrega del paper moneda emesa durant la Guerra Civil.

Andres Moris Buendía, natural de Barcelona, espòs de Rosario Gascon i de 85 anys, mori el 18 d'octubre.

Pepito Coma i Roca, natural d'El Prat, espòs d'Elisa Augue i de 77 anys, mori al seu domicili el 21 d'octubre.

Ramon Vidal i Pinell, natural de Torrefeta, Lleida, casat i de 77 anys, mori el 25 d'octubre.

Encarnación Pascual Villanueva, natural d'Ejulve, viuda de Mariano Pascual i de 92 anys, mori el 31 d'octubre.

Ivan Rodriguez Baeza, natural de Barcelona, solter i de 28 anys, mori el 31 d'octubre.

Conxita Badia i Rosell, natural d'El Prat, viuda de Jaume Costa i de 88 anys, mori el 8 de novembre.

Consuelo Muñoz Sanchez, natural de Talayuelas, Cuenca, viuda de Timoteo Crespo i de 87 anys, mori el 12 de novembre.

José Calderon Gracia, natural d'Aguaron, Saragossa, espòs de Maria Jesús Perez i de 66 anys, mori el 16 de novembre.

Josep Arcarons i Marcet

El dijous 7 de novembre ens va deixar en Josep Mª Arcarons i Marcet. Nascut a Olesa de Montserrat, l'any 1931, va aprendre d'adolescent l'ofici de mecànic a la seva vila natal. Després del seu pas per diverses indústries de Terrasa, va ingressar als primers anys de la dècada dels 60, a la fàbrica Terlenka del Grup Seda. Ben aviat degut a la seva preparació tècnica va ser ascendit a Contramaestre del Taller Mecànic. Dotat d'una gran intel·ligència per resoldre els problemes tècnics, va gaudir del reconeixement tant dels seus superiors com el

dels seus subordinats. En Josep Mª Arcarons estava casat amb na Mercè Simón. El matrimoni va tenir tres fills: Ramon, Montserrat i Esther. En Ramon Arcarons, advocat, molt vinculat a l'Escola de Turisme. És actualment, després d'assolir el doctorat, un reconegut professor de la Universitat de Barcelona. Cal recordar que en R. Arcarons fou un dels principals redactors de « Delta » de la dècada dels anys 90.

Ens sumem al dol per aquesta irreparable pèrdua. Descansi en Pau, amic Josep.

Josep Ferret

ANNA SUÑER PULI

No tornaràs mai més però perdures en les coses i en nosaltres de tal manera que ens costa imaginar-te absent per sempre.

M.MARTÍ POL. "Libre d'absències"

SERVEIS FUNERARIS INTEGRALS
300 ANYS AL SERVEI DE LES FAMÍLIES DE CATALUNYA

Tanatori El Prat de Llobregat

Si es produeix la defunció d'un familiar, truqui'ns. Vindrem immediatament a casa seva o a l'hospital.

902 230 238
ATENCIÓ 24 HORES

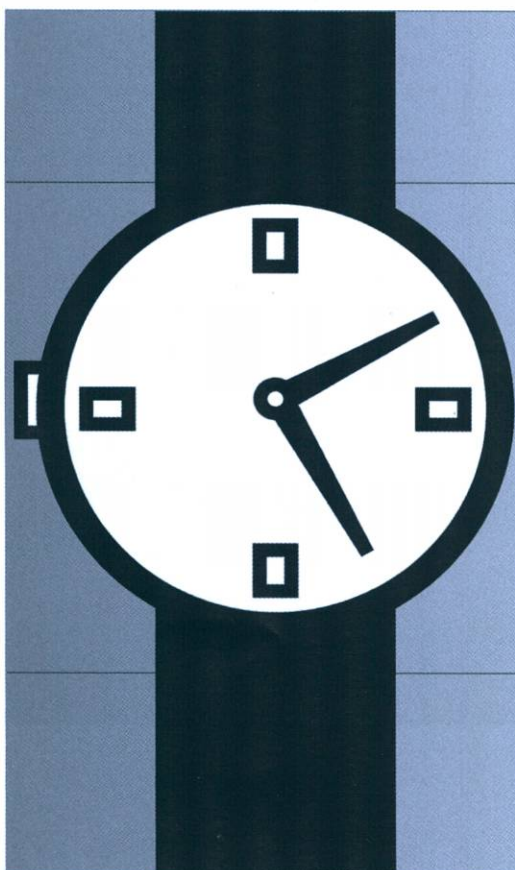
DEMANI EL NOSTRE FULLET GRATUÏT. SI HO PREFEREIX, TAMBÉ POT DEMANAR UN PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS. EL REBRÀ CONFIDENCIALMENT A CASA SEVA.

HORARI D'OFICINA DEL PERIÒDIC DELTA

**Dimarts i Dijous
de 8 a 14 h.**

Carrer Castellà, 5 baixos

telèfon i fax: 93 379 05 33 • periodicdelta@yahoo.es

Gente singular

Artistas

Desde que el hombre fue algo más que un medio mono, siempre ha sentido inclinaciones artísticas. Aunque bien es cierto que, aún hoy no está claro, si los bisontes que se pintaron –pongo por caso– en la cueva de Altamira, se hicieron porque el pintor sintió la necesidad artística de plasmarlos, o porque –desde un punto de vista mítico– pensaba que así atraería mejor la caza.

De cualquier forma, y sin perdernos en disquisiciones artístico-religiosas, que de seguro a nada nos conducirían, he conocido a algunos artistas, que tenían mucho más de pillos que de lo otro. Como ejemplo de ello, recuerdo a un escritor –que tuve ocasión de tratar hace años en una tertulia literaria– famoso en ella por sus enrevesados ensayos, ya que cuando los habías leído, desde el título hasta la firma, te quedaba la impresión de no haber entendido, lo que, con un lenguaje extravagante, inusual y exótico, el autor, quería demostrar.

Por contra –cuando lo conocías– era una persona de muy afable trato, y un día en confianza, y tras haber apurado varias jarras de cervezas, le pregunté cual era su pensamiento respecto a lo que escribía, y nuestro hombre, con el ánimo alegre por la ingesta de la bebida me confesó:

–Verás, yo en realidad, no tengo línea argumental definida –afirmó con la mayor naturalidad– lo que pretendo, es hacer mis escritos lo más farragosos y complejos posible, y luego leo las críticas especializadas, y así me entero de lo que he querido decir... Mientras más cosas raras digo, mejor dicen que lo hago... concluyó en tanto apuraba su bebida.

Aunque el personaje referido no era un artista, en el sentido más convencional del término, si creo que su forma de hacer responde a como algunos “creadores” profesionales de arte –con la eficiente ayuda de la sempiterna estupidez humana– actúan muchas veces con sus obras.

Cuando hablas con alguno de estos supuestos genios, sobre su creación artística, e indagas, el sentido de tal o cual obra –lo cual siempre se ha de hacer con sumo cuidado– el aludido, mirándote por encima del hombro, como si estuviese dirigiéndose a un lelo integral, argumenta con el aplomo del que posee la verdad absoluta:

–“Mira, lo que te pasa, es que no estás preparado para entender mi obra...” sin aclarar en cambio nada, sobre la cuestión que se le plantea, por lo que siempre queda la duda sobre si sabía o no, lo que contestar.

Argumentan –y en eso estoy absolutamente de acuer-

do – que se requiere de una previa y adecuada preparación, para poder entender obras como las que ellos realizan. Es bien cierto, que una cara pintada de perfil cuyos ojos y boca aparecen de frente, o un “paisaje de invierno” representado por un lienzo gris, con varios trazos negros en el centro, exigen –sin duda– de un extenso cursillo en la materia, para poder ser apreciados.

Pero la anécdota que a mi entender ilustra mejor, este mundo de artistas y picaros, fue lo que sucedió hace algún tiempo, con ocasión de la inauguración de una exposición de pintura de última generación –de un artista de medio pelo– y a la que por motivos de una repentina enfermedad del autor, no pudo este asistir a su montaje, dando comienzo sin su presencia.

El acto de apertura constituyó un éxito absoluto, básicamente porque los canapés que costeó el patrocinador, fueron de una calidad extraordinaria, y todos los asistentes, entre bocado y copa de cava, alabaron hasta la saciedad la belleza de la obra, sobre todo una de ellas, colocada en lugar eminente de la exposición, siguiendo las precisas instrucciones de su autor, ante la que se glosó –al calor de las viandas– la figura del artista, lo comprometido de su producción, y el gran paso que para el arte suponía su pintura, y su obra en general..

No obstante, cuando días más tarde –ya repuesto de su dolencia– el creador visitó la exposición, su semblante se demudó al ver como estaba colocado el cuadro, joya de su colección y niña de sus ojos, ya que –por un error incomprensible– lo habían colgado del revés.

La obra, de grandes dimensiones y titulada “La soledad”, estaba pintada mediante una sucesión de bandas de diversos colores que cubrían toda la tela, destacando un solitario punto negro en el centro del lienzo.

Sin duda alguna –pensé al saberlo– podía haber estado colgado al derecho, al revés o por una de sus esquinas y el efecto, en el ánimo del espectador, hubiese sido exactamente el mismo.

Hace tiempo, en un tratado de arte leí su moderna definición, y entonces lo comprendí todo de golpe. “El arte –decía– es el reflejo de la sociedad existente, en el momento en que se crea...”

Yo no se a ti –amigo lector– pero a mi desde ese momento, me ha quedado todo total y absolutamente claro.

JOSÉ MARÍA HIDALGO

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

Tardor literària al Prat

Quan a la darrera desena d'octubre, Pau Bou -pratenc, actor i autor de teatre- va fer la presentació del llibre de poesia "Piedra, papel, tijera" a la biblioteca municipal, deia d'una manera punyent: "quan es publica un llibre, assistim a un enterrament". Segurament en Pau volia dir que resulta ser el final d'un projecte, d'un treball, d'un camí. Gairebé, d'immediat, l'endemà mateix, ja els diríem als autors per quan serà el proper llibre. Resulta insaciable la voracitat dels expectadors (lectors, oïdors, visionadors...).

En qualsevol cas, Pau Bou feia referència a què antigament, la poesia era transmesa oralment, amb escenificació inclosa. I així va ser la presentació del llibre de poesia del qual en són coautors Pepe Maiques, Òscar Solsona i Mariano Martínez. Ens ho vàrem passar bé, doncs cadascun d'ells -ja formen equip a 'El Prat Ràdio' amb "Sopa de poetas"- va deixar anar les seves efusions més substancioses per tal que ens resultés amena la nostra inclinació cap al llibre de poemes. En Pep, amb la seva capacitat d'observació i d'introspecció, a la vegada: "*otoño está cayendo por su peso/ araña la rutina y debe arder/ los cuadernos está abajo mohosos/ apilados en el sótano pensativo/ ¿sabré descifrarlos otros día?*"; l'Òscar, amb el seu vitalisme i els seus optimistes i exuberants "propósitos": "*voy a alcanzar lo que tú deseas/ ahora que perduras en tu primavera/ que tu frente allana la conquista/ y percute exacta en este amor*"; i el Mariano, amb la seva "poesía de aristas", com diu Miriam Reyes al pròleg, amb la seva malenconia i també amb el seu debat que vol cercar la felicitat i obtenir respostes nítides de moltes qüestions pendents de resoldre: "*y yo./ yo duermo solo./ tengo posturas incómodas./ me estoy lamiendo los gatos/ de mis entrañas/ no tengo disfraces./ ni signos humanos.*"

Un dia després, ara a l'hotel d'entitats, Mariana Colomer presenta el seu poemari "Libro de la suavidad", que et fa retrobar-te amb l'esperit de la poesia de San Juan de la Cruz. La poesia de la Mariana és mística, perquè entre d'altres coses, deixa que Déu s'assegui en el centre del seu ésser. Ella cerca deliberadament la bondat i l'amor mitjançant les paraules; un amor, doncs, que se sent, es viu, es palpa i també, evidentment, es contempla: "*si tanto tiempo viví en las afueras/ del corazón, no fue por rebeldía./ Yo no sabía ponerte*

en mi centro...". Com escriu a la presentació, a les primeres pàgines del llibre, María Victoria Triviño, "podríamos decir que el "Libro de la suavidad", con el poder de la palabra concentrada, desnuda y precisa, será acompañante para unos, para otros consuelo, para todos deleite".

Tres setmanes més tard, Rosa Tarrats -presentació també a l'hotel d'entitats i organitzada per l'Associació d'Amics de la Unesco del Prat- publica "El país de nuestra infancia", un llibre que és la seva tesi doctoral sobre la vida i l'obra de Sthendal, un gegant de la narrativa literària francesa de tots els temps. L'obra de la Rosa és extensa i densa, fruit d'un treball d'investigació de cinc anys, especialment a la seva terra de naixença, Grenoble. És un aprofundiment per tot allò que té a veure amb l'educació i la instrucció (debat secular de la societat des de temps immemorials), especialment a França, a cavall entre la Il·lustració i la Revolució. És un llibre fet amb passió però també amb rigor. És potser, una teoria de l'educació a través de la mateixa autobiografia de Sthendal. I justament ella que va estudiar al "Lycée Sthendal", del mateix Grenoble. Per això parla de "El país de nuestra infancia"; el llibre és una autèntica immersió en tots els àmbits de la vida i els entorns i els condicionants de Sthendal i la societat francesa de llavors (finals del segle XVIII i primera meitat del segle XIX).

De vegades, ens podria semblar que la nomenclatura de les coses, és com un curiós tenderol ambulante, d'allò més insospitat: de dia, els noms de les coses romanen captius, amb l'única esperança que algú en emportar-se-les, les alliberi d'ells; de nit, les coses surten a airejar-se per a renovar-se i retornar a llur veritable nom. La poesia és una permanent lluita entre sentiments i terminologia, perquè els poetes volen omplir els mots d'impulsos, d'emocions i de somnis. Per això, moltes vegades qualifiquem algú de poeta no pas per les rimes o els versos, sinó pel tarannà i per allò que transmet i com ho transmet.

De totes maneres, recuperant el nivell ras, una tardor literària al Prat sempre és d'agrair, sobretot quan els autors són també pratencs (i pratenques, està clar). Gràcies i felicitats a la Rosa, la Mariana, l'Òscar, el Mariano i el Pepe.

VICENÇ TIERRA

Naturalment

Qüestió d'hormones. La Menopausa

Les dones, durant la major part de la nostra vida, ens veiem perseguïdes pels canvis hormonals relacionats amb el cicle reproductiu. Des de la menarquia o primera regla fins a la menopausa, som víctimes de tot un seguit de reaccions en el nostre organisme, que afecten directament el nostre dia a dia.

Em centro en l'última etapa, la menopausa. Acostuma a presentar-se cap als 50 anys, per tant, podem dir que la dona de principis del segle XXI, de mitjana, passa un terç de la seva vida en aquesta fase. La menopausa és precedida pel climateri, moment en que comencen a disminuir els nivells d'hormones femenines -estrògens-. Apareixen els primers símptomes, si bé no totes les dones els experimenten igual o amb la mateixa intensitat: menstruacions irregulars, sufocacions, palpitations, dificultats per dormir bé i canvis d'humor bruscos.

No parlarem de menopausa fins que no han transcorregut dotze mesos seguits sense regla. La clara disminució d'estrògens comportarà augment dels nivells de colesterol total, de la tensió arterial i del pes, i farà minvar la massa òssia del esquelet. Ara, la totalitat del organisme deixarà de rebre els beneficis aportats

mensualment pels estrògens, i en particular es farà més evident en els esmentats paràmetres.

És per això que moltes dones en aquesta etapa prenen isoflavones de soja, riques en fitoestrògens. Aquests, tenen propietats similars als estrògens femenins, per tant, mantenen els seus beneficis en el organisme, retardant o disminuint les alteracions abans citades. També, són apropiades les infusions de sàlvia, xiprers i salze per la seva acció estrogènica. Les de valeriana, passiflora, lavanda i tarongina seran indicades en els desordres nerviosos i del son. A més, caldrà tenir en compte una bona aportació de calci i de magnesi que sovint es oblidat, i de vitamines, especialment C i B6. I com sempre mantenir el tres pilars bàsics: alimentació sana i variada, activitat física adequada i equilibri emocional.

Potser algun cop heu sentit dir en to pejoratiu "estàs menopàusica, o què?" Uf, quina ràbia! Sembla que encara hi ha qui voldria atorgar a aquest període una connotació negativa o de refús. Ben al contrari, la dona d'avui pot i sap viure aquest període com el que és, una etapa més en el seu camí per la vida.

MERCÈ MONTANÉ I GIL · Naturòpata

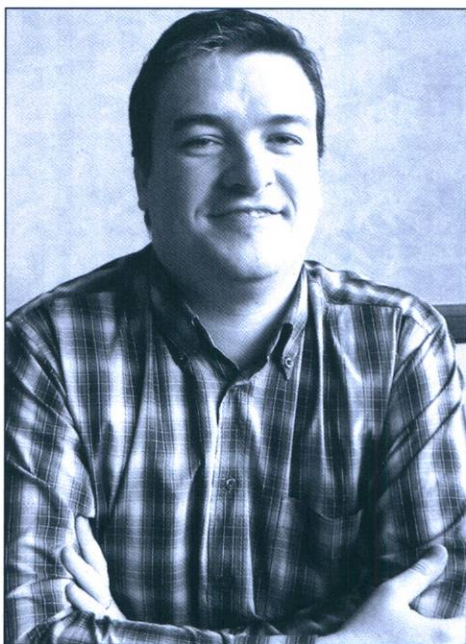
David Escrig, Associació Amics del Còmic del Prat

“Hem perdut una gran oportunitat per tenir un Museu del Còmic”

SERGI OLIVERA / Qui no s'ha passat hores i hores davant d'una divertida historieteta, o gaudint de les intrèpides aventures d'herois d'una altra galàxia? El còmic, aquest gran estri d'esbarjo individual, ha trobat al Prat des de fa uns tres anys el seu racó col·lectiu a l'Associació Amics del Còmic. Allà, es va trobar una sèrie de gent, de fans de les històries dibuixades que van començar a compartir el seu hobby. Però això no va ser tot, des d'aleshores no han parat de moure's, portant al Prat a dibuixants de prestigi convocant xerrades, muntant exposicions i promovent la instal·lació, o al menys intentant-ho, d'un Museu del Còmic a la nostra ciutat.

“Tenim molta sort”, ens comenta David Escrig, soci fundador de l'Associació. “El món del còmic és molt proper per a qualsevol persona que s'hi interessi i no costa tant portar la gent al Prat. Coneixent a un dibuixant o a un guionista es forma una cadena, una xarxa de contactes i al final arribes a qui vols”. D'aquesta manera, aprofitant-se que el món del còmic és com una família, han organitzat xerrades amb gent de reconegut prestigi com ara Miguel Gallardo, que va rebre el Premi Nacional de Cultura al Còmic poc temps després d'haver visitat El Prat en una de les xerrades de l'Associació. “Si això ho intentes amb un premi de les ciències segur que és molt més difícil”, compara David Escrig.

L'Associació compta amb una vintena de socis i porta registrada com a tal des del 2006. “Som la única associació registrada com a tal d'aquest tipus de tota Catalunya, a part dels molts clubs juvenils que hi han, i la vam crear una sèrie de fans del còmic que ho vèiem com un aspecte cultural més, com a llenguatge artístic, fora del sentit purament comercial que hi pot

haver darrera de fires com el Saló del Còmic, que també estan molt bé”. Potser el punt més àlgid de l'associació va arribar al setembre del 2007 amb l'exposició “Modotti: una dona del segle XX” a la Torre Balcells, que posteriorment l'Institut Cervantes ha portat per arreu del món. I és que aquests amics del còmic nostres han demostrat tenir un ull clínic fora del comú.

També hi han hagut algunes frustracions. David Escrig es queixa de la poca difusió que se'ls ha brindat des de l'Ajuntament. “Quan hem parlat de fer més exposicions ens han parat els peus, i no sabem per què, perquè tampoc és que siguem una ciutat on es facin gaires coses a nivell cultural”, argumenta Escrig, que recorda com ningú del govern local es va apropar a la inauguració de l'exposició. Menció especial es mereix el Museu del

Còmic pel que l'associació va fer una aposta fa tres anys per ubicar-lo al Prat. Ara la Generalitat ja ho té planificat en un pla director, i l'associació pratenca hi ha col·laborat en el comitè assessor. David Escrig recorda com en el seu dia “tampoc ens van fer cas. I ara això es tracta d'un projecte que segons les previsions serà el segon museu del còmic més visitat d'Europa. Tenim clar que si ens haguéssim avançat fa tres anys, la candidatura del Prat podria tenir ara ja molt terreny guanyat. Ara gairebé ja serà impossible”. Una “llàstima” tenint en compte que esdevenir la capital catalana del còmic, a banda de situar El Prat dins el mapa cultural del principat, podria reportar la vinguda de gent de fora a visitar i conèixer la ciutat.

Ara, el dia a dia de l'associació és seguir gaudint del còmic, del seu hobby. El darrer 15 de novembre va tenir lloc una xerrada amb Miquel Jurado i Martín Prado, coiguionista i dibuixant de Miles Davis una biografia en còmic acompanyada d'un doble CD del músic afroamericà. Una interessant proposta que suma dibuix, història de la música popular del segle XX i les notes musicals en sí mateixes, emmarcada dins la col·lecció Music Collection de la discogràfica barcelonina Discmedi. De cara al futur, estan molt avançades les converses per portar una exposició de Carlos Azagra, històric dibuixant del mític El Jueves, al proper abril al Centre Cívic Jardins de La Pau basada en temes socials vinculats amb El Prat que han aparegut a les seves vinyetes. Per properes xerrades a la Biblioteca Antonio Martín, estan intentant que Calpurnio, dibuixant del pistolero Cuttlas faci una visita a la nostra vila.

Per a més informació, visiteu el blog de l'associació <http://amicscomic.blogspot.com/> i el seu estand a la Fira Avícola. •

Asesoría Técnica Laboral

ADMINISTRADOR DE FINQUES LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS

Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades • Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y Cooperativas • Cuentas anuales y Registro Mercantil

Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio • Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes • Incendio

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento • Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

La mirada gráfica de Splik

Splik, junto a uno de sus última intervenciones

M. MARTÍNEZ / Durante las últimas semanas del curso, Ona Nuit acogerá la obra gráfica de Splik, palabra que cobija a Eduardo Castillejo, uno de los diseñadores con más proyección de la escena pratense.

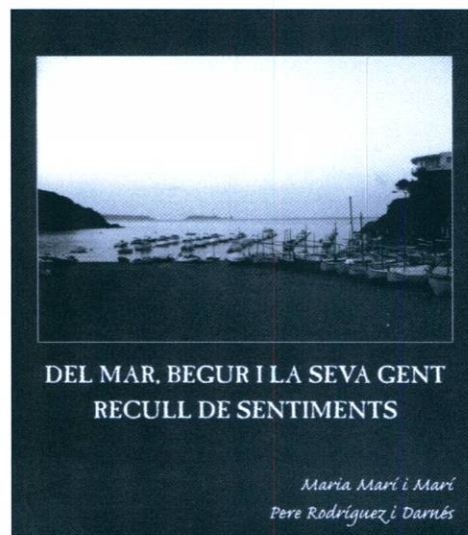
Aunque con una formación clásica, se acercó al mundo del diseño después de conocer a Heiz, uno de los mejores escritores de graffiti de España, motivo por el que se volcó al abstracto: "El graffiti ya me gustaba y ya firmaba por hay. Me atraía mucho lo difícil que era el dibujar letras, su riesgo y su espectacularidad a la hora de realizarlo,

era otro mundo aparte de todo y más en el año 89-90 que yo empecé. Desde entonces no he dejado de pintar nunca".

Tras su paso por La Llotja y con estilo marcado, trabajó con Mucho Muchacho en "Tempo Music", que le abrió las puertas para trabajar la gráfica de cd's como "Hip hop solo en español 2", "Chulería" de Mucho Muchacho, "Hip hop institute" y "Talegueros". Su personalidad artística la podemos encontrar actualmente en trabajos para Otto Zutz, Converse, la revista Skiing Freeski Mag y Element, la Generalitat de Catalunya o el corto "Ojo x ojo".

Este último año he estado diseñando y pintando más como artista gráfico, decorando locales, oficinas, discotecas, etc... Entre otros, caben destacar los trabajos en el stan de Sony para el Sónar, Summer Case y De Dem, la terraza de la discoteca City Hall (Barcelona) o el estudio Vac Group. Su último trabajo, al margen de esta exposición en Ona Nuit. Y lo último el Casal Polivalent d'Abrera, es un telón móvil para insonorizar la sala de conciertos del bar, con unas medidas de 10x3 m. Su última aventura será poner en marcha su propia colección de camisetas. •

Pere Rodríguez edita un libro de poemas

J. MIÑARRO / Escribir una poesía, lo hemos realizado alguna vez, sobre todo si uno ha estado enamorado, pero escribir un montón de ellas y que te las publiquen, eso, ya es harina de otro costal. Sin embargo, nuestro conciudadano y amigo Pere Rodríguez, le acaban de publicar junto con la poetisa de Begur Maria Mari i Mari, un precioso libro con las mejores de sus poesías.

El Pere, como recoge el alcalde de Begur Joan Catalá en el prólogo del libro "Del mar, Begur i la seva gent, recull de sentiments" es begurense de adopción, pero aquí todos le consideramos, pratense hijo de nuestra ciudad y un buen amigo.

Entre mas de cincuenta poesías, hay una dedicada a la memoria de nuestro desaparecido médico y exalcalde de El Prat Dr. Martí Ferrer Bruguera.

"I sento com gran enyorança/de tot aquell temps viscut/veien el sol fugir per ponent/ amb les veles hissades al vent/ navegant i sentint la plenitud/ d'un mar que em porta recança"

Recuerdos de los veranos pasados en la Costa Brava y sobre todo recuerdos de pescadores, literatos y conversadores de un rincón de la bella villa de Begur. •

El passat dissabte, 1 de novembre, i, organitzat per l'Ass. d'Amics de la UNESCO del Prat, la Banda de Música del Prat va oferir un concert amb motiu del Dia Internacional per a l'Eradicació de la Pobresa interpretant peces de Tchaikovsky, Shostakovich, Ferrer Ferran, així com La Divina Comèdia de Robert W, Smith, sota la direcció del mestre Joan Carles Chordà.

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch

Gestor de residus núm. E-774.02
Transportista autoritzat núm. T-1250

**Reciclatges de Ferralles i metalls
i deballestament en general d'automòbils**

Oficines i magatzem: Tres Rieres, Nau 7 · 08292 Esparraguera

Telf. 93 777 28 08 · Mòbil 687 407 041 · Fax. 93 777 51 33
www.jjmerce.com

POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS

**SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS
D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB NOSALTRES**
Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya

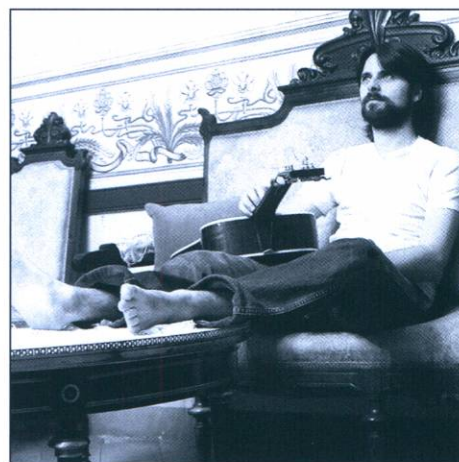
Telf./Fax. 93 479 38 45 • pollastreprat@terra.es

08820, música amb denominació d'origen

DELTA / Durant tot el mes de novembre, músiques i músics del Prat van deixar les seves notes a La Capsa per deixar palesa la riquesa de la nostra escena musical. Al cicle 08820, artistes locals presentaran els seus projectes musicals en un escenari d'ambient íntim, en concerts que es van desenvolupar durant tots els divendres del mes de novembre. En aquesta primera edició va obrir el

foc, el 7 de novembre, la veu i la guitarra de Mireia Cruz, amb un estil que està a mig camí entre les cantautores més intimistes, estil Suzanne Vega, i la intensitat elèctrica de Nena Daconte. El 14 de novembre, un dels clàssics de l'escena local: Pigmy, amb una aposta segura per la psicodèlia habitual, ara es mostra més introspectiu. Al seu darrer treball, "Miniaturas" podem trobar lletres madu-

res i emocions a flor de pell. La tercera trobada va ser el 21 amb les cançons de Buenmojo, que s'apropa a la cançó d'autor des de la part més experimental i juga amb diferents efectes curiosos que ajuden a crear un univers particular en cada peça. Aquesta primer edició va tancar amb l'Elsa Benaquel, que fa una aposta pel blues més autèntic amb grans tocs d'ironia i humor. •

Buenmojo, protagonista del cicle 08820

Del Prat al Canigó

Aquell projecte del que en varem començar a parlar el mes d'octubre, ara ja serà una realitat, mes a mes, etapa rere etapa ens anirem apropant a la muntanya que va encisar mossèn Cinto Verdager i que tan be va descriure en molts dels seu versos, com ara en aquest fragment: "Del Canigó en la cima / tot l'any el cel hi riu / el nostre cor l'estima / com els ocells son niu".

A poc a poc, tot travessant les diferents comarques anirem coneixent valls i muntanyes, masies i poblets, monestirs i ermites, que ens oferiran la seva bellesa i la història que tenen amagada si som capaços de copsar-la amb humilitat i senzillesa.

Volem atènyer varis objectius, tots ells importants:

-Unir, d'una forma simbòlica, la nostre població amb el cim del Canigó.

-Trobar-nos un grup d'amics amb un objectiu comú i fruit de la seva companyia i de la muntanya.

-Conèixer una mica millor el nostre país i per tant estimar-lo.

-Demostrar-nos a nosaltres mateixos que som capaços, amb esforç i constància, d'assolir a llarg terme l'objectiu que ens hem proposat.

Realitzarem el recorregut amb unes 14

o 15 etapes segons necessitats, no ens preocupa el nombre, el que procurarem es que tinguin un recorregut màxim de 20 Km i dificultat assumible per totes aquelles persones mínimament acostumades a caminar per la muntanya.

Per tal de conèixer bé els recorreguts i evitar marrades, un equip reduït de persones faran les sortides prèvies sobre el terreny dies abans que ho faci el gran grup.

El nombre de persones que hi participa oscil·la entre 50 i 70 per aquest motiu en alguns desplaçaments hem de contractar dos autocars.

Es tanta la força i l'entusiasme entre la gent que participa en aquestes caminades mensuals que ja pensem amb iniciar un

altre projecte en quan aquest s'acabi el mes de juliol del proper any, ens proposem fer el "Camí dels Bons Homes" anomenat també dels càtars, que va des del Santuari de Caralt (Solsonès) fins el castell de Montsegur (Ariège - França).

Per altre part des que el 8 de juny del 2005 es va començar la costum de fer una sortida matinal cada segon dimecres de més, ja hem fet en total 36 sortides amb un nombre de participants que poc a poc ha anat augmentat fins a situar-se actualment en unes 20 a 25 persones, és gent jubilada que té ganes de caminar i fruit de la natura amb companyia d'altres.

Hem establert una comunicació via e-mail entre tots els interessats en la que s'anuncia el lloc a on anirem aquest mes i ens trobem a les 7 del matí a la Plaça de l'església, allà ens repartim entre els cotxes disponibles i marxem cap el punt a on iniciarem el recorregut a peu.

L'objectiu és tornar a estar a casa pels vols de les 2 del migdia, alguna vegada per acord general la sortida ha estat de tot el dia.

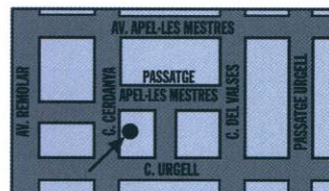
És una activitat oberta a tots aquells vulguin compartir la nostra experiència.

U.E.C al Prat

TOT AUTO PRAT

- ▶ Mecànica General de l'Automòbil
- ▶ Electricitat
- ▶ Revisió pre ITV
- ▶ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- ▶ Carroceria
- ▶ Interiors
- ▶ Motor
- ▶ Centre de Greixatge

Cerdanya, 89-91

El Prat de Llobregat

Telf. 93 370 08 11

• SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL •

Incendis i cremades als cinemes del Prat

La Rosa Delgado Leiva és una pratenca llicenciada en Belles Arts i postgraduada en Comunicació i Audiovisuals. La seva tesi doctoral sobre cinema, qualificada d'excelent "cum laude", versa sobre El Prat com a bressol de cineistes, i sobre els seus locals de cinema. En la seva exposició assenjala dos incendis, al 1947 i al 1956, que van haver-hi, un al Monmari i l'altre al Modern, dels quals queda constància als arxius municipals.

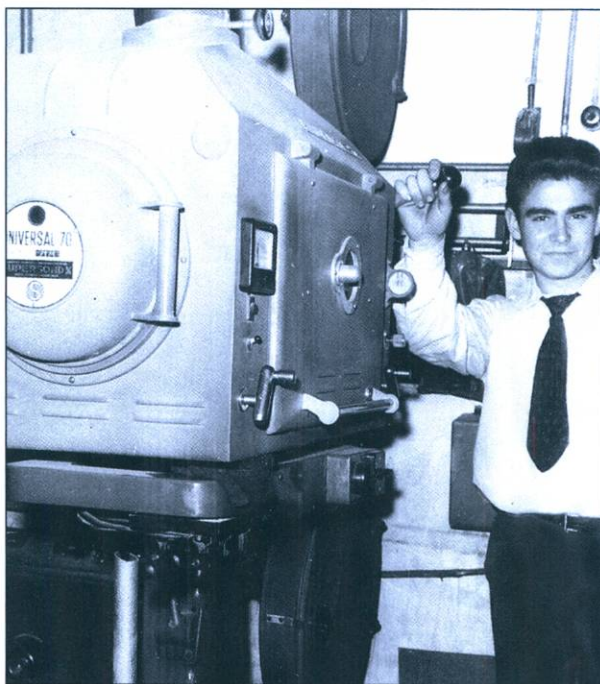
L'incendi del Monmari es va produir el 22 d'agost del 1947, durant una sessió de prova, sense públic a la sala i es va cremar, a la cabina del cinema, un curt titulat "Danzas de España-8" protagonitzat per noies de la Falange. Segons l'informe, arxivat a l'Ajuntament, la pel·lícula es va trencar i aturar davant el focus del projector, es va cremar i el foc va pujar fins el bombo on estava el rotillo de cel·luloide, que es va inflamar. Els operadors Pere Batllori i Andrés Orcol van utilitzar l'extintor que hi havia a la cabina per apagar el foc. Va haver-hi, casualment, dos testimonis, en Josep Pugès i en Josep Garret, que també van signar l'informe. El Sr. Pugès era el representant local d'Autors i acostumava a aprofitar els dies de prova i preparació del programa per confeccionar les declaracions que es presentaven a la Societat. Aquell vespre l'acompanyava el seu amic Sr. Garret i, al sentir els crits i soroll van pujar a la cabina i van presenciar l'incident. El mateix Sr. Pugès, que era funcionari i estava habituat als papers oficials, ens va ajudar a redactar l'acta del sinistre per tal que no tinguéssim problemes amb la companyia asseguradora d'incendis. Aconsellats per ell, vàrem ometre certs detalls que ara referiré:

Quan vàrem despenjar l'extintor, colpejant a terra el dispositiu que l'activava, l'espuma va sortir disparada en diverses direccions, mullant i deteriorant amb el seu salnitre tot el projector i l'amplificador de so. L'extintor era un Biosca, tenia forma cònica, i va costar de dirigir-lo al bombo superior on cremava la pel·lícula. Va quedar sec, buit, abans que s'extingís totalment el foc. Llavors, el cap d'operadors, en Pere Batllori, va cridar:

- La manta!

Vàrem tirar-li una de les mantes que s'utilitzaven per tapar les màquines a l'acabar la sessió i ell va llençar-la, al seu torn, sobre la pel·lícula que encara cremava, cobrint la seva superfície com si fos un sac i plegant-la per sota amb les mans. D'aquesta manera va ofegar el foc i ens va donar una bona lliçió:

- Res com una manta per apagar les flames concentrades en un punt.

En Quim Torrents, primer meritori a la cabina del Monmari

El Modern, des que va obrir el setembre del 1948, va alternar les sessions de cinema amb funcions de varietats, primer amb períodes llargs i ben definits i més endavant de manera breu, indeterminada i difícil de ressenyar.

A primers de juny del 1956 es va produir un incendi a l'escenari que es va propagar als camerins de sota, durant una funció de varietats. Es va cremar tot l'escenari. En Pere Batllori, que continuava al Modern fent d'empleat de seguretat i advertint que, tot i el seu domini sobre el foc, una manta no li serviria ara de gran cosa, va correr a obrir les portes d'emergència i, amb una acusada predestinació, el públic va poder abandonar la sala, sortint al carrer dels pixats i caminant ample. Van haver de venir els bombers i no es van aclarir les causes del sinistre però al propietari li van retirar els permisos per fer varietats i cinema. Al cap d'un temps, va obrir com a sala de ball. Això va propiciar un notable augment de prometatges entre nois i noies del Prat.

A l'Artesà, del meu record i coneixement, no hi havia hagut mai cap incendi, però una vegada va haver-hi un risc a destacar. Va ser quan, a finals del 1955 van instal·lar la pantalla Miracle-Mirror per la projecció de les pel·lícules en Cinemascope que, des del 1952 envaien cada vegada més els cinemes per combatre la televisió. Abans de penjar la pantalla al bastidor, la van desenrotllar i la van estendre a sobre l'escenari. No es van adonar que estava encesa la bateria de llums de les "candilejas" i que la part extrema superior de la pantalla s'havia

abocat sobre elles. Si el material hagués estat senzillament de plàstic, segurament s'hauria cremat per l'escalfor de les bombetes, però a l'estar recobert per una capa reflectant platejada, només es va torrar, deixant unes senyals fosques. Un comentarista del Portaveu Prat, que tenia una columna titulada "Apostillas a..." i que signava J.A.C. va escriure amb un humor fi i tallant, diamantí, que la pantalla panoràmica de l'Artesà quedava més petita que la normal, que al protagonista se li veia un gra al nas, que el so estereofònic va esdevenir estereo...afònic, que havien apujat el preu i que no es donarien per convençuts fins que hi veiessin la Marilyn Monroe...". Degut a aquests

comentaris, l'Artesà va deixar d'anunciar el seus programes al Portaveu Prat. El Modern i el Monmari ja feia temps que no s'anunciaven, per la competència i per evitar filtracions, doncs la programació s'havia d'entregar al periòdic amb certa antel·lació. Coses de poble.

A la cabina del Monmari seguien enceses les discussions entre els operadors Andrés Orcol i Anton Cartañà. Quan en Pere Batllori, que era el seu cap i els apaivagava, va deixar la cabina el setembre del 1948, va entrar d'ajudant en Joan Calleja. Aleshores es discutien en Cartañà i en Calleja, tant que aquest va demanar al meu pare que el posés d'acomodador. El següent aprenent va ser en Guzmán Fibla Sunyé, que també era paleta com en Batllori. En Guzmán, que tenia molt bon caràcter, va trampejar com va poder les desavinences entre l'Andrés i l'Anton, però, al cap d'uns anys, ell mateix va introduir a la cabina un principiant de 14 anys, a qui ensenyava a empalmar la pel·lícula i posar les diapositives. Aquest novençà era en Quimet Torrents, que en l'actualitat és fotògraf col·laborador de "Delta". En Quimet, que havia començat en el 1959 anant a portar càntirs d'aigua als operadors, amb el seu tarannà dòcil i pacient, va saber captar l'afecte dels seus superiors i va apagar, de moment, les disputes que hi havia entre ells durant els tres anys que va passar-hi. Ell va iniciar, també, el seguit de principiants amb vocació que es convertirien després en professionals de la imatge.

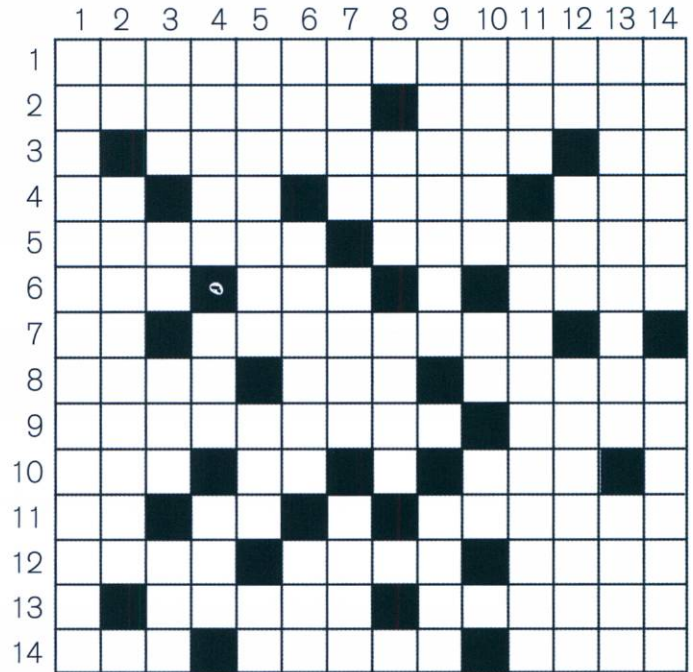
FERMÍ MARIMÓN

Patrigrama nº 58, per Puigmalet

Aquests mots encruats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc

Horizontals: 1. *A la manera de Plató, Descartes o Nietzsche.* – 2. El parent groc de la taronja. Donar aval. – 3. Europa. *Canal d'informació pratenca per Internet.* La teva. – 4. Rei persa. Acaben els èxits. Pal de bandera. Francesc Umbral Gelabert. – 5. *Criat a pagès, ni sembla un gall ni sembla indi.* Pet petitó. – 6. Abreviatura de biològic. Faig niu. Conductor novell. Ho és Andorra i ho és Malta. – 7. Quatre romans. *Gran arbre de flors blanques, també anomenat magnolier.* Alliberem un dòlar de la presó. – 8. Empresa de joguines fetes amb peces de plàstic. Teixit lluent per dormir a la fresca. Ni camina ni galopa. – 9. Lleidatà. So que fa la banca quan es desploma i es trenca. – 10. Tall consonàntic. Utilització. Alfa. Vehicle fluvial fet amb troncs. Àustria. – 11. Entrem a Zamora. Dos-cents romans. Be. *Prat Gran..., Unió de botiguers.* – 12. Instrument de corda de Harpo Marx. Infusió argentina. Ajuria ..., enèsim pacte basc. – 13. Acaba l'amor. *Nom de pila d'un dels integrants de la trinitat de Sopa de poetes.* Netejar. – 14. Capgirat, utilitza a l'americana. Primera novel·la important de Mercè Rodoreda. Talla arbres.

Verticals: 1. Farà flexible. – 2. Al mig de la fila. Posar al mateix nivell. Plural. – 3. Entrem a Lituània. Nota musical de pit. Glaç. *Lloc d'on brollava l'aigua de boca antiga-*ment. – 4. Deixi de banda el comentari. Traspassa. N'hi ha com un cabàs. – 5. *La capital del Solsonès és també un element capital a Sopa de poetes.* Porto títol nobiliari. Gos. – 6. Organització Nacional d'Esgallimpats. Felins metamorfosats en mosquits. Al ... temps, bona cara. – 7. Si no pots dir-ho és que estàs molt fatigat. L'inspirador bíblic dels onanistes. *Cal Pau ..., noblesa al barri de la Bunyola.* – 8. Un romà. Institut Sanitari de Palafrugell. Plantigrada. Taxi. L'origen del món. – 9. Un 4 de 9 amb folre i manilles. Al mig del cel. De l'abella a l'espelma. – 10. Abans d'hora.

Surten del llit. La pe dels grecs. Energia. – 11. Totxana eivissenca. *Cau de cotxes subterrani a l'Avinguda Montserrat.* – 12. Article masculí. Germà. Guia cap a orient. – 13. *Així és una de les platges més despullades del Prat.* Com la vida mateixa. – 14. Glops llargs de vi. Perseguirà amb insistència.

Solucions al Patrigrama núm. 58

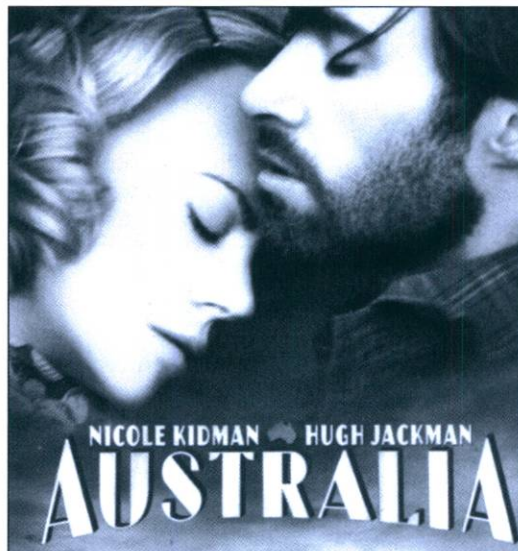
Horizontals: 1. FILLOSOFICAMENT - 2. LIMONA AVALAR - 3. E. TELEVISIO, TA - 4. XA, TS, ASTA, FUG - 5. INDIOT, PETAR - RO - 6. BIO, NIO, L, PAIS - 7. IV, MAGNOLIA S - 8. LEGO, RAS - TROTA - 9. IERDENSE, CRAC - 10. TLL, US, A, RAI, A - 11. ZA, CC, B, COMERÇ - 12. ARPA, MATE, ENEA - 13. R, OSCAR, REN - TAR - 14. ASU, ALOMA, TALA

Verticals: 1. FLEXIBILITZARA - 2. IL, ANIVELLAR, S - 3. LIT DO, CEL, POU - 4. OMETI, MOR, CAS - 5. SOLSONA, DUC, CA, SA - 6. ONE, TIGRES, MAL - 7. FAVA, ONAN, BARO - 8. I, ISF, OSSA, T, M - 9. CASTELL, E, CERA - 10. AVIAT, IT, RO, E - 11. MAO, APARCAMENT - 12. EL, FRA, ORIENTA - 13. NATURISTA, REAL - 14. TRAGOS, ACAÇARA

QUÈ FAN AL CAPRI

Australia

Nicole Kidman y Hugh Jackman protagonizan este esperado trabajo. En él, narra la historia de una aristócrata inglesa que hereda un rancho al norte de Australia del tamaño de Maryland. Cuando los rancheros ingleses se confabulan para quitarle sus tierras, tendrá que aliarse forzosamente con un rudo vaquero para trasladar 2000 cabezas de ganado a través de cientos de millas por la tierra más inhóspita del país, sólo para llegar a Darwin y tener que enfrentarse al bombardeo de las fuerzas japonesas, que habían atacado Pearl Harbor unos meses antes.

Programació desembre 2008

Estrenes confirmades: Divendres 5, dissabte 6, diumenge 7 i dilluns 8: estrena simultània de "Bolt". Divendres 12, dissabte 13 i diumenge 14: estrena simultània de "Ultimatum a la Terra". Dies 19, 20 i 21: estrena simultània "El intercanbio". Dijous 25, divendres 26, dissabte 27 i diumenge 28: estrena simultània de "Australia". Altres pel·lícules: "Red de mentiras" i "El valiente Desperaux". Per confirmar programes i horaris truqueu al 93 379 59 43.

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Jaume Amat Torres, Josep Borrás Medina, Primitiva Calvet Puges, Raimunda Dalit Tapioles, Eladi Fortuny, José Carlos Gutierrez Burgueño, Vicenç Lluç Beltran, Jordi Oliveras Martínez, Josep Puigventós Pugi, Montserrat Vila Ribà. Les entrades es podran recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, a l'horari d'oficina: dimarts i dijous de 8 a 14 h.

I Fútbol · Tercera Divisió

Mejoría sustancial

MANOLO GOL / El Prat vuelve a coger la onda buena y en el último mes ha cosechado dos victorias, ambas a domicilio, y un empate y una derrota en casa, donde falta matar los partidos para así optar a la salvación lo antes posible. El triunfo en campo de la Rapitenca dio gran moral para coger a tope el trío de rivales de entidad con los que se enfrentó a continuación y ante los que hubo los tres signos posibles de la quiniela.

Triunfo en Sant Carles. Rapitenca 1, Prat 3

Un buen partido y nueva victoria a domicilio en un campo complicado y donde el Prat no había ganado nunca. Pese al gol inicial en propia puerta de Xavi Valls al intentar despejar un balón aéreo, llegó el empate de Sergio Cirio poco después ante una Rapitenca en horas bajas que todavía no había ganado ningún partido en la liga. Tras el descanso los de Manolo Márquez volvieron a marcar y de nuevo por medio de Sergio Cirio. Ya en el tramo final una falta lanzada por Jaime supuso la sentencia. Debutó en los últimos minutos Cales Ezquerro, que ha vuelto al equipo tras su viaje por Europa. Jugaron este partido: Toni, Omar, Xavi Valls, Murillo, Comas, Ernest, Palet (Rubio 78'), Xavi García, Jaime (Ramón 89'), Lara (Ezquerro 83') y Cirio.

Con el fútbol Base presente. Prat 2, Manlleu 2

El Prat empató ante el Manlleu en un partido jugado de poder a poder y donde se avanzaron los de Manolo Márquez con un gol de Sergio Cirio, aunque poco duró la alegría, pues dos minutos después en una desgraciada jugada Omar se marcaba en propia puerta el gol empate con el que se llegó al descanso. En la reanudación se adelantó el Manlleu, pero el Prat logró empatar a falta de un cuarto de hora con un tanto de un defensa rival en su portería, con lo que devolvieron el favor anterior. Poco después Lara veía la tarjeta roja al

igual que Manolo Márquez por protestar por lo que los últimos minutos se pasó mal pero se mantuvo el empate. El equipo fue este: Toni, Omar, Xavi Valls, Murillo, Comas, Ernest (Alex Pérez 89'), Palet (Ramón 87'), Xavi García, Toni Pérez (Rubio 63'), Lara y Cirio.

Campanada en Reus. Reus 1, Prat 2

Un gran Prat se trajo los tres puntos de Reus ante uno de los equipos favoritos tanto a subir como a quedar campeón del grupo. Los de Manolo Márquez, que sancionado tuvo que estar en la grada y Francesc Grau en el banquillo, realizaron una primera parte muy completa y llevando el peligro a la portería local, y de no ser por un error del portero Toni se hubieran ido con ventaja a los vestuarios con el gol que marcó Ramón. En la reanudación los de Calderé salieron fuertes y acorralaron a los pratenses, pero a medida que fueron pasando los minutos el juego se fue equilibrando y un nuevo gol visitante, esta vez de Rubio hacía concebir esperanzas. El tramo final fue un ataque continuo del Reus, que finalmente no logró su objetivo. Jugaron este partido: Toni, Omar, Xavi Valls, Murillo,

Comas, Ernest, Cirio (Raúl 91'), Alex Pérez, Ramón (Palet 71'), Xavi García y Rubio (Toni Pérez 81').

Injusta derrota con el líder. Prat 0, Espanyol "B" 1

El Prat recibió al líder cargado de moral tras el triunfo en Reus y plantó cara al líder en todo momento, pero un gol muy discutido dio el triunfo a los periquitos. En la primera parte el juego fue nivelado y con ocasiones para ambos bien resueltas por los porteros. El Espanyol "B" se avanzó con un gol muy protestado por los pratenses, que pidieron falta al meta Toni a cargo del delantero que marcó el tanto. Los de Manolo Márquez buscaron el gol del empate tras el descanso, pero se encontraron con el portero Isaac, que lo paró todo y que puso de los nervios a los blanquillos, que estrenaron en este partido la nueva equipación, por lo que el delantero centro ya pudo lucir el número '9' (desaparecido en la antigua equipación). La alineación fue esta: Toni, Omar, Xavi Valls, Murillo, Comas, Ernest (Jaime 75'), Ramón (Palet 46'), Alex Pérez (Lara 59'), Cirio, Xavi García y Rubio.

Última hora: Mataró, 1 - A.E. Prat, 2 •

Perruqueria LYDIA

C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Mecànica i electricitat de
l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas

CARRER BARCELONA, 69

08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97

I Fútbol Base · Liga Nacional

Ligera mejoría

Cadete A.E. Prat

J.D.MUÑOZ / Como cuando uno empieza a curarse un catarro, el juvenil de l'Associació Esportiva Prat parece que ha encontrado el camino para saber cómo salir de la zona baja. Después del relevo de Lluís Albesa en el banquillo, el nuevo técnico Agustín Vacas parece que ha decidido ponerse manos a la obra con una plantilla muy tocada psicológicamente.

Después de no conseguir la victoria durante el primer tercio de la primera vuelta, los pupilos de Vacas ya saben lo que es ganar. La salvación, hasta hace un mes una quimera, parece ahora un objetivo bastante alcanzable. Al cierre de esta edición tan sólo tres puntos separaban el abismo

del alivio. Tras la derrota por la mínima contra el Mercantil, la primera victoria de la temporada llegaba ante el Ricoh Premià, por la mínima. Una inyección de moral servía para catapultar el equipo hacia el segundo triunfo, que se alcanzaba tan sólo una semana después, contra el rival más directo del Prat: La Unificación Bellvitge. Se conseguía distanciar al colista de la Liga Nacional y escalar posiciones.

El Sant Andreu, antigua Ferran Martorell, conseguía doblegar a los de Vacas por 0 goles a 3. A pesar de la derrota, el equipo experimenta cierta mejoría y ve la salvación mucho más cerca que hace tan sólo un mes. •

I Fútbol · Primera Regional

Líder invicto

L. ILLO / Tras nueve jornadas disputadas de liga el Juventud Prat continúa su racha triunfal por la Primera Territorial. Siete victorias y dos empates hacen que el equipo pratense continúe líder y haya abierto una brecha importante respecto a sus perseguidores. Únicamente Cerdanyola del Vallés y Pubilla Casas aguantan el tirón por

lo que los enfrentamientos directos de las próximas jornadas acabarán siendo decisivos para luchar o no por un histórico ascenso a Preferente. La nota negativa ha sido la grave lesión del jugador Robert que estará varios meses sin poder jugar. Últimos resultados: Santboi B 1-2 J.P.; J.P 2 - 2 San Mauro; Cinco Rosas 1-2 J.P. •

I Fútbol · Gana el Iraklis de Martos

Han tenido que pasar nueve jornadas de la liga griega para que el Iraklis de Salónica, equipo en el que milita el pratense Javi Martos (ahora centrocampista), haya logrado la primera victoria de la temporada.

300 goles en Tercera

Ante el Manlleu el Prat logró el gol número 300 desde que milita en Tercera División. Desgraciadamente el tanto que redondeaba la cifra fue logrado por el defensa Rubén en propia puerta. Pepín sigue siendo el máximo goleador pratense en Tercera de la historia con 22 goles (temporada 86-87). El gol 1 lo marcó Chipi, de penalti al Santboià (84-85). El gol 50, Ino al Vilafranca(85-86). El gol 100, Pino al Mollerussa (86-87). El 150, Ballesteros al Andorra (86-87). El 200, Alex Pérez al Palafrugell(05-06)y el gol 250, Jaime a la Rapitenga (06-07)

I Hoquei · En plazas de ascenso

Tras la disputa de la séptima jornada del campeonato el CH Prat "A" ocupa la segunda plaza del grupo C de 2ª Catalana con 14 puntos a uno tan solo del lider, el CP Sant Ramon de Vilafranca

I Atletisme · El Prat, contra el cáncer

Éxito general de la "4ª Cursa Per la Vida" que se celebró el pasado 9 de noviembre en El Prat. La prueba de 5 kilómetros, con salida y llegada en las pistas Moisès Llopart del CEM Sagnier contó con una inscripción de cerca de 1000 personas (653 llegaron a meta) que pagaron 6 euros para la ayuda de la lucha contra el cáncer. La prueba se la adjudicó el corredor del Pratenc AA, Raúl Crespo con un tiempo de 15:29 mientras que Mª José Cajete fue la primera mujer en llegar a meta, 19:25.

Moda esportiva

- Futbol
- F. Sala
- Caça
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports
- Neu
- Bàsquet
- Pesca

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

I Triatló

El "Ciutat del Prat" confirma el auge del triatlón local

El pódium por equipos donde los pratenses fueron segundos. Primeros Reus y terceros Mataró.

DELTA / Después de dos años con problemas climatológicos el pasado domingo 19 de octubre, se puso cierre al Circuito Catalán de Triatlón 2008 con la disputa del XIII Triatló Ciutat del Prat. Cerca de 500 inscritos, de los cuales 300 se presentaron y finalizaron la prueba. Todo un record, muestra del creciente interés y popularización del triatlón en toda España, y la confianza de los triatletas en el emplazamiento y organización pratense.

Con la colaboración principal del Ayuntamiento del Prat, Ciclos Valbuena y Circuit Prat, el Club Natación Prat diseñó una prueba para dar cabida a todo tipo de triatletas. Primero se disputaron dos pruebas para federados en la distancia sprint, que consistieron en nadar 750 metros a lo largo de la playa del Prat, pedalear 20 kilómetros sobre un circuito de 3 vueltas cerrado al tráfico, y finalizar con otro recorrido de 5 kilómetros a pie sobre por el paseo marítimo. Estas dos pruebas, significaban además, el Campeonato de Catalunya por Categorías de Triatlón.

El vencedor absoluto de la prueba fue el manresano Xavi Llobet, con un tiempo de 55:56. Mientras que en féminas, la triat-

leta del Mataró, Mónica Pellejo, venció con la misma autoridad que Xavi con un tiempo de 1:03:57.

Dando buena muestra del dominio en Cataluña de Reus, Mataró y Prat, las clasificaciones por equipos se repartieron todos entre los tres clubs. Así, los campeones masculinos fueron para los triatletas del C.N.Reus-Ploms, seguidos por los anfitriones, el C.N.Prat-Triatló, y del C.N.Mataró. El mejor equipo femenino correspondió al C.N.Mataró, seguido de Reus-Ploms, y nuevamente el C.N.Prat-Triatló, esta vez en segundo lugar.

Los mejores triatletas locales fueron los que en este final de temporada se han mostrado más fuertes; Sergio García, cuarto; Jordi Arias, se metió el 11º y Albert Reig, el 13º.

En chicas, de las tres participantes locales, la mejor fue María Navío, 15ª en la general, seguida de Mar Fernandez (19ª), y Esther Gonzalez, 22ª.

En la prueba popular, los tres primeros clasificados fueron David Sanmartín (1:00:46), Santiago Jurado y Ralf Conzelmann en categoría masculina, y Sheila Benet (1:14:30), Emma Bosch y Suzanne Ketron. •

I Fútbol Sala · El Sporting Prat continua en racha

Sporting Prat colidera la clasificación de Preferente con 16 puntos conjuntamente con el Castellbisbal, mientras que en 1ª Nacional "B" el Casa Alcalá- Go & Go ocupa la novena posición con siete puntos, lejos del Bar Mi Casa que lidera la categoría con 18 puntos

I Bàsquet · El Sènior B del CB Prat, líder de la seva categoria

El sènior B del CB Prat, encapçala en aquests moments el grup 4 del Campionat de Catalunya de Segona Categoria, després d'encadenar les tres darreres victòries consecutives. Victories al pavelló Joan Busquets, 73-62 davant el Montpedrós i 73-64 al Monjos BC i victòria també a domicili enfront el Pallejà per 72-88.

Buenas sensaciones en el juego del Bàsquet Pratenc

El conjunto femenino del Bàsquet Pratenc de 2ª Catalana ocupa la sexta posición de la clasificación con 14 puntos, a tres del líder, Pare Manyanet, mientras que el masculino que milita en la 3ª Catalana ocupa el cuarto lugar con 13 puntos, a dos del líder, Casp "A".

I Taekwondo · Veinte medallas para el Fran Martín en los Campeonatos de Catalunya

Nueve medallas de oro, cuatro de plata y siete bronce, en total 20 medallas consiguió el Gimnasio Studio Martín el pasado 19 de octubre en los Campeonatos de Catalunya de promoción de técnica y punse y que se celebró en el Pabellón de la Mar Bella de Barcelona. Los medallas de oro fueron para: los alevines, Carlos Gálvez y David Morón; los infantiles: Oriol Julián, Andrea y Mireia Fernández; los cadetes: Elvira Gómez, Arnau Castellanos, y al equipo benjamín y cadetes de sincronizados.

Teléfonos

93 658 21 33 • 93 658 21 37

Fax

93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratscl@telefonica.net

SEUPRAT

Nos hemos trasladado a la nave del Polígono Can Calderón de Viladecans

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN

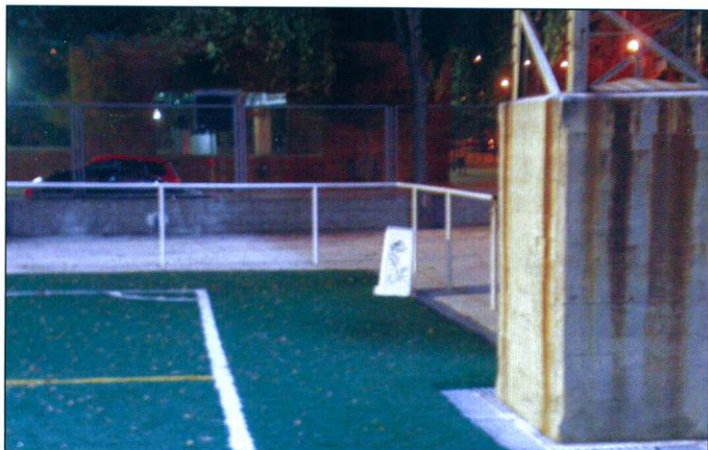
Tel. / Fax.: 93 659 40 97

e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

La falta de riego, posible causa de una grave lesión

Continúan sin solucionarse las deficiencias en el Municipal del Estruch

La torre de luz se encuentra muy cercana al terreno de juego

Las rejillas rotas de los desagües del campo pueden provocar lesiones

LILLO / Pasan los meses y las deficiencias del campo de fútbol del Estruch continúan existiendo. Ahora tras la grave lesión del jugador del Juventud Prat, Robert en el partido ante el Turó la Peira se ha vuelto a encender la mecha de las quejas. Precisamente, una de esas deficiencias, la falta de riego del césped, pudo ser la causa que la rodilla del jugador pratense se fuera 90° a la izquierda. Los tacos se clavaron en el quemado césped, giró el cuerpo pero no la pierna. Los momentos vividos y los gritos de dolor del jugador

conmocionaron a los allí presentes. Por suerte la ambulancia no tardó en llegar y a día de hoy Robert sigue el tratamiento de recuperación sin una fecha final de recuperación. El riego del césped minutos antes de comienzo del partido viene siendo habitual, aunque insuficiente para que las botas no se claven de manera peligrosa para la integridad de los futbolistas. Otra irregularidad, es la proximidad de una de las torres de luz. Poco más de un metro separa la línea de banda con el bloque de hormigón que en caso de golpe puede resul-

tar mortal. DELTA ya lo denunció y a día de hoy no se le ha dado ninguna solución al tema. Deficiente iluminación. El 30% de los focos no funcionan y más de un colegiado ha amenazado con la suspensión del encuentro.

Rejillas de los desagües de alrededor del campo rotas con unas dimensiones superiores a una botella de litro y medio de agua.

Un marcador electrónico que desde su inauguración no se ha visto en funcionamiento y unas duchas inundadas que rozan lo insalubre, son algunas de las muchas

anomalías que muestra el Municipal del Estruch.

En palabras a DELTA, Olga Asensio, técnica de deportes del Ayuntamiento del Prat nos ha comentado que parte de estas deficiencias no están presupuestadas por lo que no ha sabido a día de hoy, cuando estarían resueltos los problemas. Lo que sí nos aclaró es, "en base a las últimas reuniones con la junta directiva del Juventud Prat estamos analizando los puntos a tratar para solucionar los temas a la mayor brevedad posible". Veremos si las palabras del consistorio se materializan en hechos tangibles. •

Envia'ns bústies, suggerències o textos
periodicdelta@yahoo.es
 periodicdelta.blogspot.com

lumaca

vimel
 nens
 bany-cuina
 decoració
 temporada

Ferran Puig 64
 El Prat de Llobregat
 lumaca.prat@gmail.com

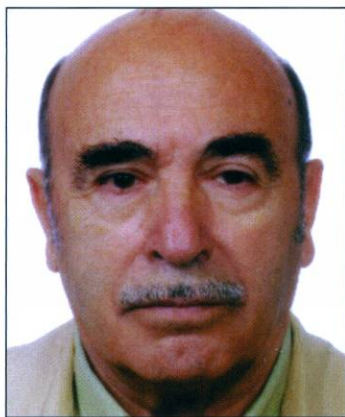
Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
 (Odontólogo)

Les atiende en la
CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª
 Teléfono 93 370 43 77
 EL PRAT DE LLOBREGAT

I Boxeo

Pardo, toda una leyenda del boxeo en El Prat

El pratense continúa enseñando boxeo a un gran número de pratenses

L. ILLO / El Prat es y fue una cantera de boxeo. El pratense Juan Pardo Pallarés es un claro ejemplo de ello. Su afición al boxeo le llegó de muy joven aunque su primera aparición como púgil la hizo a los 16 años. Cuatro años más tarde se marcharía voluntario a los paracaidistas a Alcalá de Henares (Madrid). Precisa-

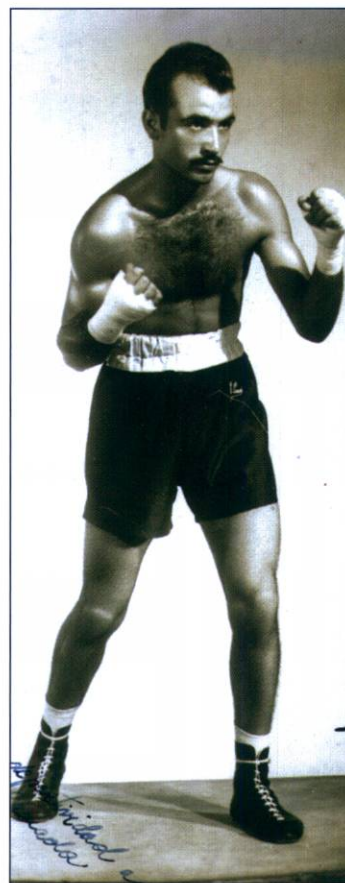
mente en esa época del servicio militar conseguiría el Campeonato de Castilla. Previamente Pardo dio buena cuenta de grandes boxeadores del momento. Entre otros, ganó en dos ocasiones, aunque sin el título en juego, a todo un Campeón de España como Bobby Ros. Venció también al famoso Galiana, "nunca pudo conmigo" sonríe Pardo. Noqueó a Valero Valverde, Julio Lozano, Quitano Sánchez, a Santamaría, e incluso a José Luís Martínez, todo un Campeón de Mundo y Guante de Oro.

Juan Pardo era un boxeador de peso ligero, gran estilista y como se define él mismo, que dominaba muy bien la esgrima. Era muy resistente y un gran pegador. "Siempre salía muy bien preparado y cansaba al adversario para después acosarle sin respiro hasta ganarle", nos asegura Pardo.

Para quien no lo viera podemos decir que su boxeo era espectacular, un estilo Carrasco, Legrá o Cassius Clay.

Pardo continúa, "El Prat siempre ha tenido un buen plantel de boxeadores como El prenyat, recientemente fallecido, Luis Casas, Agustín González, Luis Riqué, Rubira, Boxi, Enrique Ureña, entre otros muchos, pero que debido a los escasos medios económicos, no se ha podido llegar a mas".

Pardo, ex mecánico de tierra de Iberia, es viudo y padre de tres hijos: Ramón, Javier y Dani, así como cuatro nietos; dos chicos y dos chicas. Este pratense de 76 años continúa actualmente disfrutando del boxeo, ya que de forma altruista sigue entrenando en el Gimnasio Alex dos veces por semana y lo hace a gusto, enseñando las técnicas de este noble deporte y además haciendo una gran obra social. •

Juan Pardo

Velada de las que hacen afición

L. ILLO / Como en los mejores tiempos la afición pratense abarrotó y disfrutó el pasado 7 de noviembre en el Pabellón Cubierto del CEM Sagnier de una gran velada boxística en donde todos los púgiles pratenses que salieron al cuadrilátero terminaron venciendo a sus adversarios y no por carencias de los contrarios, sino por el gran nivel de los boxeadores locales. Todos los combates fueron dignos de mención y el público disfrutó de lo lindo en todos ellos. El combate estelar de la noche lo protagonizó Sugar "Ureña" que venció al rumano Daniel Danila. El pratense de vuelta al ring tras su fallido intento de proclamarse campeón de España del peso super-pluma salió "como un pollo de pelea" a por su contrincante y lo noqueó definitivamente en el segundo asalto, después de que el pratense le hiciera tocar la lona en tres ocasiones. En lo que respecta a los combates amateurs, destacar la

contundencia y la agresividad del triple campeón de España, Guzmán "El Bueno" que se deshizo de Oscar Giménez por KO en el primer asalto, demostrando nuevamente que no existe hoy en día ningún púgil de los pesos medios en España de su nivel. El considerado mejor combate de la noche lo protagonizó Dani Rodríguez "Maravilla". Por este motivo se le hizo entrega al boxeador potablava del "guante de oro". El resto de victorias locales fueron para: Cristian Garrido, Rachid el Fachati, Juan Carlos Reyes y Treviño. Para finalizar, cabe destacar la exhibición de manoplas realizada por el infantil, "Chico Guapo" junto con su preparador, Agustín González y que maravilló a todos los asistentes. Para tal efecto se habilitó la entrada al recinto de forma gratuita de la entrada principal de todos los aficionados que quisieron ver específicamente la mencionada demostración. •

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
- SERVICIO TÉCNICO
- VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
- FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

I Volei

Segueixen els bons resultats

MIRIAM ROURES / El sènior masculí del Cuentagotas CV Prat ha arrencat molt bé aquesta temporada. De les set jornades que es porten disputades, és segon i ha aconseguit sis victòries, només ha estat derrotat per el líder de la classificació.

L'equip dirigit per la Gemma Manero derrotava a la quarta jornada al C Sant Boi Júnior per 2-3. Un partit molt disputat que va necessitar del cinquè i definitiu set per establir el guanyador. A la cinquena jornada derrotava al FC Barcelona B a les pistes del Julio Méndez per 3-1 en un enfrontament més complicat del que es veu per el resultat. Després d'aquestes cinc primeres victòries arribava el partit més complicat de tota la temporada. Els pratencs visita-

ven la pista del CN Sabadell, el fins a aquell moment colíder de Primera Catalana amb el Prat. Els pratencs queien finalment per 3-1. El conjunt pratenc va plantar cara a l'inici i es va emportar el primer set, però

a partir d'aquest moment el Sabadell va saber imposar la seva superioritat i va guanyar els posteriors tres sets. Després de la primera derrota de la temporada el Cuentagotas CV Prat rebia al Julio Méndez al

CV Vall d'Hebron B, una bona oportunitat d'oblidar el partit davant el Sabadell. Però el partit va ser complicat del que es preveia, van haver d'arribar al cinquè set i, finalment els pratencs van ensortir-se y guanyar el partit per 3-2.

D'altra banda, el sènior femení sembla que encara no ha trobat el seu lloc. Després de guanyar el primer partit contra tot pronòstic ha encadenat tres derrotes consecutives. Les noies de l'Albert Roures han perdut davant el Lubesa Valldoreix per 0-3, contra el CV Salou a terres tarragonines per 3-1 i davant el CV Monjos a les pistes del Julio Méndez per 1-3. Aquestes derrotes porten al Cuentagotas CV Prat a la desena posició de la taula per davant de CV Premià de Dalt i Handbol Bordils i per darrera d'Estructures Olot i Vòlei Sant Esteve. •

Sergio García finalista de la Gillete Future Champion

TONI EPIGARES / El nadador pratense Sergio García fue uno de los finalistas del premio "Future Champion" que entrega la marca Gillette y que premia por una votación popular a los deportistas más prometedores de entre 16 y 23 años. El ganador fue el base del DKV Joventut Ricky Rubio. Los otros dos nominados fueron el piloto de motociclismo de 125 cc, Pol Espargaró y el atleta Víctor Corrales.

Pendiente de la recepción en El Prat

Precisamente el nadador pratense del CN Sabadell, Sergio García está a la espera de coordinar su agenda con la del Ayuntamiento del Prat para que el consistorio le ofrezca la merecida recepción por su participación en los Juegos Olímpicos de Pekín, celebrados el pasado verano. Sergio junto al resto de deportistas

Pol Espargaró, Ricky Rubio, Sergio García y Víctor Corrales

españoles en los Juegos ha sido ya recibido, como es normal, por todos los estamentos políticos y deportivos tanto españoles como catalanes. Ahora el pratense está pendiente del día en el que sea recibido por el municipio de su ciudad

natal, y que se llevará a cabo gracias a la queja que los padres de Sergio mostraron directamente en el departamento de deportes del Ayuntamiento después de observar que no se le iba a realizar ningún acto oficial. •

G.Y.M Studio
Fran Martín

Fitness · Pesas · Monitor personal · Preparación Física · Aerobic · Sauna · Masaje deportivo · Dietas (personalizadas) · Taekwondo (infantil y adultos) · Hapkido · Aikido

Horario: Lunes a Viernes de 8 a 12 h. y de 15 a 22 h.

C. Jaume Cananovas, 102-104 · 93 379 67 53 · gimstudio@terra.es

JOBLANC

Neteges industrials tècniques
Servei 24 hores per a comunitats

- Sifons
- Desembussos-Clavegueram
- Fosses sèptiques
- Inundacions de pàrquins, etc...

Telf. 675 27 52 52

ASPRAT

ASCENSORS PRAT S.L.

Instal·lar un ascensor a la comunitat té múltiples avantatges:

- **Millora de la qualitat de vida**
- **Revalorització dels pisos**
- **Eliminació de barreres arquitectòniques**

*25 anys
fent-te la
vida més fàcil*

- **Instal·lació d'ascensors en espais oberts**
- **Construcció d'estructures portants d'exterior**
- **Els materials empleats resisteixen la intempèrie**

Ascensors Prat S.L. els assessorarà en els tràmits necessaris

**No esperi
més i demani
un pressupost
sense cap
compromís**

C. Aneto, 3 • Telf. 93 370 81 51 • Fax. 93 379 03 50